

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ
Vedic Literature of Ancient India

ଅଥର୍ବବେଦ

(अथर्ववेद / Atharvaveda)

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ
Vedic Literature of Ancient India

ଅଧର୍ବବେଦ

ଶୌନକ ସଂହିତା

(शौनक संहिता)
(Shaunaka Samhitaa)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

Editor – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ

Language – Sanskrit - Odia

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (Proofreading by)

ଶ୍ରୀ ଗଙ୍ଗାଧର ପଣ୍ଡା

ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋଚନ ପଣ୍ଡା

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦନା

prakash@scholarshoppe.com

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ

ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋଚନ ପଣ୍ଡା

ଜିଲ୍ଲା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ବୈଦିକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିଷଦ,
ସମ୍ବଲପୁର, ଓଡ଼ିଶା

klpandajsg@gmail.com

ଶ୍ରୀ ଗଙ୍ଗାଧର ପଣ୍ଡା

ପ୍ରଧାନ ଅଧ୍ୟାପକ,
ନବଜୀବନ ବେଦ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ମଦନମୋହନପୁର
ବ୍ରହ୍ମପୁର, ଗଞ୍ଜାମ, ଓଡ଼ିଶା

ପୂର୍ବାଭାଷ

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ମାତୃପିତୃଭ୍ୟାଂ ନମଃ ।

ସର୍ବଭ୍ୟୋ ଗୁରୁଭ୍ୟୋ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ମହାଗଣପତିଭ୍ୟୋ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ସରସ୍ୱତ୍ୟାୟ ନମଃ ।

ସର୍ବଭ୍ୟୋ ଦେବେଭ୍ୟୋ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ବେଦାୟ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ବେଦପୁରୁଷାୟ ନମଃ ।

୧୩ ଜୁଲାଇ ୨୦୨୨, ବ୍ୟାସ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା, ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ବେଦମାନଙ୍କର ରୂପାନ୍ତର ସୃଷ୍ଟିକାରେ ଏହା ମୋର ଷର୍ଥ ପ୍ରକଳ୍ପ । "ଉକ୍-ବେଦ", ଯଜୁର୍ବେଦ, ଓ "୧୦୮ ଉପନିଷଦ" ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ରୂପାନ୍ତର କରିବା ପରେ, ପାଠକ ଓ ଶୁଭେଚ୍ଛୁମାନଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ "ଅଥର୍ବବେଦ" ଓ "ସାମବେଦ"କୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ରୂପାନ୍ତର କରିବା ପ୍ରକଳ୍ପ ହାତକୁ ନେଲି, ଓ ଏହା ଉପରେ ଗବେଷଣା ତଥା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଲାଗିପଡ଼ିଲି । ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପର ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ "ଅଥର୍ବବେଦ" ସମାପନ କରିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲି । ସେଥିପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ "ଶୌନକ ସଂହିତା"କୁ ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ରୂପାନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲି । ଅନେକଦିନ କାର୍ଯ୍ୟକରିବା ପରେ "ଶୌନକ ସଂହିତା"ର ରୂପାନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେଲା । ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପର ୨ୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ "ସାମବେଦ"କୁ ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ରୂପାନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭକରି, ଏହାର ଉପଲବ୍ଧ "କୌଥୁମ ସଂହିତା"ଙ୍କର ରୂପାନ୍ତର ମଧ୍ୟ ଶେଷ ହେଲା । ଏହି ସଂସ୍କରଣର ବିଶେଷତ୍ୱ ଏହା ଯେ, ଏଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନ୍ତ୍ରର ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାରେ ବହୁ ପରିଶ୍ରମପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଅଛି, ତଥା ଅନ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟ ମାନଙ୍କର ସୂଚନା ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ସଂସ୍କରଣରେ ଯେଉଁ ସବୁ ବିଶେଷତ୍ୱ ରହିଛି, ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱଳ୍ପ ବିବରଣୀ ଆଗାମୀ ପୃଷ୍ଠାରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏହି ରୂପାନ୍ତରଣରେ ୧୯୫୪ ମସିହାର ଏକ ପୁରୁଣା ପୁସ୍ତକ "ଅଥର୍ବବେଦ - ଶୌନକ ସଂହିତା"କୁ ଆଧାର ରୂପେ ନିଆଯାଇଛି, ତଥା ଅନ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସୂତ୍ରମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଏହି ସଂସ୍କରଣର ସମାପନ କରାଯାଇଛି । ସମସ୍ତ ସୂତ୍ରର ସୂଚନା ତଳେ "ସୂତ୍ର ସୂଚନା" ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏହି ରୂପାନ୍ତରଣରେ "ଅଥର୍ବବେଦ"ର ସ୍ୱର (ଉଦାତ୍ତ, ଅନୁଦାତ୍ତ, ସ୍ୱରିତ ଇତ୍ୟାଦି) ମାନଙ୍କର ଶଂକେତ ବା ଚିହ୍ନ ଦିଆଯାଇନାହିଁ । ଏହାର କାରଣ ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ସେ ପ୍ରକାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ । ତଥାପି ଏହା ଉପରେ ଗବେଷଣା ଜାରି ରହିଛି, ହୋଇପାରେ ଏହାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂସ୍କରଣରେ ଏହା ଉପଲବ୍ଧ ହେବ । ଖେବ ସାଇଟରେ ସମସ୍ତ ଶ୍ଳୋକ ବା ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ସ୍ୱରାବୃତ୍ତି ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି, ପାଠକମାନେ ଏହାକୁ ଶୁଣି ପାରିବେ ବା ଅଭ୍ୟାସ କରିପାରିବେ ।

"ଅଥର୍ବବେଦ"ର ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ରୂପାନ୍ତର ସରିବା ପରେ, ଏହା ଠିକ୍ ରେ ରୂପାନ୍ତର ହେଲା କି ନାହିଁ, ତାହାର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (ପ୍ରୁଫ୍-ରିଡିଙ୍ଗ୍) ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ମୂଳ ଦସ୍ତାବେଜ ସଙ୍ଗରେ ରୂପାନ୍ତରୀତ ଦସ୍ତାବେଜର ଯାଞ୍ଚ କରିବାପାଇଁ, ୨ଜଣ ଅଲଗା ଅଲଗା ଶୁଦ୍ଧିକରଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ଶ୍ରୀ ଗଙ୍ଗାଧର ପଣ୍ଡା (ଅଥର୍ବବେଦୀ)" ଓ "ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋତନ ପଣ୍ଡା" ମୁଖ୍ୟରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ମୁଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ସମସ୍ତ ଯୋଗଦାନକାରୀ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୃତଜ୍ଞତା ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଛି । ତାଙ୍କର ଉପଦେଷ, ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଓ ସୁଧାରୀକରଣ ସର୍ବଦା ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ରହିବ ।

ଶେଷରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଯୋଗଦାନ ପାଇଁ ଏହି ପବିତ୍ରଗ୍ରନ୍ଥ "ଅଥର୍ବବେଦ ଓଡ଼ିଆରେ" ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇପାରିଛି । ଆଶାକରୁଛି ଏହା ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଭାଷୀ ବେଦଲିପୁ ଜନମାନଙ୍କ କାମରେ ଆସିବ ଓ ଏହାକୁ ଭବିଷ୍ୟତ ପିଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଭାରତର ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରାକୁ ବଜାୟ ରଖିବେ ।

ତାରିଖ - ୩୦.୦୮.୨୦୨୩

ରକ୍ଷାବନ୍ଧନ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ,

ସଂପାଦକ,

ସଂସାରଫଳ, ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡାଇ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, ଓଡ଼ିଶା, ଭାରତ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥିତି - ଚେନ୍ନାଇ, ତାମିଲନାଡୁ, ଭାରତ ।

ଉତ୍ସର୍ଗ

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ "ଅଥର୍ବବେଦ ଓଡ଼ିଆରେ" ଓଡ଼ିଆ ଭାଷୀ ସମସ୍ତ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସେବାରେ ଓ
ସାର୍ବଜନୀନ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରସାର ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଛି ।

ବଶମ୍ଭଦ

ସଂପାଦକ

ନିବେଦନ

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ "ଅଥର୍ବବେଦ ଓଡ଼ିଆରେ" ଟି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପଠନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତିଆରି କରାଯାଇଛି ଓ ଏହା
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଡିଜିଟାଲରୂପରେ ମୁକ୍ତ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ । ଏହାର କୌଣସି ବ୍ୟାପାରୀକରଣ ନ କରିବାକୁ
ଅନୁରୋଧ । ଯଦି କେହି ଏହାର ପ୍ରକାଶନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ସଂପାଦକଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ
କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ।

ଏହି ଓଡ଼ିଆ ରୂପାନ୍ତରିତକୁ ଆମ ଜ୍ଞାନ ଅବଧିରେ, ଧ୍ୟାନ ପୂର୍ବକ, ସମସ୍ତ ସାବଧାନ ଓ ଯତ୍ନର
ସହିତ ରୂପାନ୍ତର କରାଯାଇଛି । ତଥାପି, ଏଥିରେ ଭୁଲ ବା ତ୍ରୁଟି ରହିଥାଇ ପାରେ । ତେଣୁ କୃପାଳୁ
ପାଠକ, କ୍ଷମା କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ, ସଂପାଦକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚରକୁ ଆଣିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ।

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ,

ସଂପାଦକ,

ଅଥର୍ବବେଦ

ଇତିହାସକାରମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ବେଦର ବିଭାଜନ ‘ତ୍ରେତୟା ଯୁଗ’ର ଆରମ୍ଭରୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଥିଲା । ମୁନିଋଷିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିବା "ବେଦତ୍ରୟୀ ମନ୍ତ୍ର" ସମୁହ ଅନେକ ଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ତାହାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଓ ମହତ୍ତ୍ୱ ଅନୁସାରେ ବିଭାଜନ କରିବାପାଇଁ ଟଙ୍କଣ "ଋତ୍ବିକ"ଙ୍କୁ ଦାୟୀତ୍ୱ ଦିଆଗଲା । ସେମାନେ ହେଲେ - 'ହୋତା', 'ଅଧ୍ୱର୍ଯୁ', 'ଉଦ୍ୱାତା' ଓ 'ବ୍ରହ୍ମ' । ଏଥିପାଇଁ 'ହୋତା'ଙ୍କୁ ଋକ୍ ମନ୍ତ୍ର, 'ଅଧ୍ୱର୍ଯୁ'ଙ୍କୁ ଯଜୁସ୍ ମନ୍ତ୍ର, 'ଉଦ୍ୱାତା'ଙ୍କୁ ସାମନ୍ତ ଋକ୍ ମନ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଚାରଣର ଦାୟୀତ୍ୱ ଦିଆଗଲା, କିନ୍ତୁ ଚତୁର୍ଥ ଋତ୍ବିକ୍ 'ବ୍ରହ୍ମ' ସିଧା ସଳଖ ଭାବରେ କୌଣସି 'ବେଦତ୍ରୟୀ' ମନ୍ତ୍ର ସହିତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ନଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ସେହି ଗାନ୍ଧର୍ବ ଋତ୍ବିକ୍ ମାନଙ୍କର ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିବାର ଦାୟୀତ୍ୱ ଦିଆଗଲା ।

ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଚାଲୁଥିବା ବେଳେ, ସେମାନେ କିଛି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମନ୍ତ୍ର 'ଅଥର୍ବଣ' ଋଷି ଓ 'ଅଙ୍ଗିରସ' ଋଷିଙ୍କ ଠାରୁ ପାଇଲେ । ସେ ମନ୍ତ୍ରସମୁହ ଶାନ୍ତି ଓ ଅଖଣ୍ଡତା ରଖିବା, ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମା ମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟ ଶକ୍ତିର ନିବାରଣ, ସାମାଜିକ ରିତି, ଭେଷଜ ବିଦ୍ୟା, ଓ ଶତ୍ରୁ ଜୟ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା । ସେସବୁ ମନ୍ତ୍ରସମୁହକୁ ନେଇ "ଅଥର୍ବବେଦ"ର ଭିତ୍ତିଭୂମି ସ୍ଥାପନ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଋତ୍ବିକ୍ "ବ୍ରହ୍ମ" ଏହିସବୁ ମନ୍ତ୍ରସମୁହର ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିବାର ଦାୟୀତ୍ୱ ନେଲେ ଓ ଏହାର ପ୍ରସାର କରିବାରେ ଯୋଗଦାନ ଦେଲେ ।

ଦ୍ୱାପରଯୁଗରେ "ବେଦବ୍ୟାସ" ବେଦ ବିଭାଜନକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ । ସେ, ଏହି ବିଭାଜନ ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟତଃ ୨ଟି ପଦ୍ଧତିର ସାହାଯ୍ୟ ନେଇଥିଲେ, ଯଥା, ସାହିତ୍ୟିକ ଓ ଶ୍ରୌତଯଜ୍ଞକର୍ମ । ତେଣୁ ମନ୍ତ୍ରସମୁହର ଲକ୍ଷଣ ଅନୁସାରେ, ସାହିତ୍ୟିକ (ପଦ୍ୟ, ଗଦ୍ୟ ଓ ସଂଗୀତ) ଓ ଶ୍ରୌତଯଜ୍ଞକର୍ମ (ମୁଖ୍ୟତଃ ବିଷୟବସ୍ତୁ) ପଦ୍ଧତିରେ ବିଭାଜନ କରିଥିଲେ । ପଦ୍ୟରେ 'ଋକ୍-ବେଦ'କୁ, ଗଦ୍ୟରେ 'ଯଜୁର୍ବେଦ'କୁ, ସଂଗୀତରେ 'ସାମବେଦ'କୁ ବିଭକ୍ତ କରିଥିଲେ । ଏହାପରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ କେବଳ ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇ ଗୋଟିଏ ଭାଗ କରିଥିଲେ, ଯାହା "ଅଥର୍ବବେଦ" ନାମରେ ପରିଚିତ

ହେଲା । ସେଇଥିପାଇଁ କେବଳ "ଅଥର୍ବବେଦ"ରେ ମନ୍ତ୍ରସମୂହର ୩ ପ୍ରକାରର ଲକ୍ଷଣ, ଅର୍ଥାତ ପଦ୍ୟ, ଗଦ୍ୟ, ଓ ସଂଗୀତ ମିଳିଥାଏ ।

ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, ଏହି ମନ୍ତ୍ରସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ମହର୍ଷି "ଅଥର୍ବଣ"ଙ୍କର ଅଧିକାଂଶ ମନ୍ତ୍ର (୨୭୧୭) ଥିବାରୁ, ଏହାର ନାମ "ଅଥର୍ବବେଦ" ରଖାଯାଇଥିଲା । "ଅଥର୍ବବେଦ" ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ନାମ-ମାନଙ୍କରେ ପରିଚିତ, ଯଥା, - ଅଥର୍ବବେଦ, ଅଥର୍ବାଙ୍ଗିରୋବେଦ, ବ୍ରହ୍ମବେଦ, ଭିଷଗ୍-ବେଦ, ଓ କ୍ଷାତ୍ରବେଦ ।

ଅଥର୍ବବେଦ – ପାଣିନିଙ୍କ ଧାତୁପାଠରେ "ଅର୍ବ"ର ଅର୍ଥ ହିଂସା ବା ହିଂସା ସଂବନ୍ଧୀୟ କର୍ମ । ତେଣୁ ଏହାର ପ୍ରତିକୂଳ ଅର୍ଥରେ ଏହା "ଅଥର୍ବ", ଅର୍ଥାତ ଅହିଂସା ବା ଶାନ୍ତି ଓ ପୌଷ୍ଟିକ କର୍ମ ଅଟେ । "ଅଥର୍ବବେଦ"ର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଏହାକୁ ପ୍ରମାଣ କରିଥାଏ, ସେହିଥିପାଇଁ ଏହି ବେଦର ନାମ "ଅଥର୍ବବେଦ" ଅଟେ ।

ଅଥର୍ବାଙ୍ଗିରୋବେଦ – "ଅଥର୍ବବେଦ"ରେ ଅଧିକାଂଶ ମନ୍ତ୍ର ମହର୍ଷି "ଅଥର୍ବଣ" ଓ "ଅଙ୍ଗିରସ"ଙ୍କର ଥିବାରୁ, ଏହାକୁ "ଅଥର୍ବାଙ୍ଗିରୋବେଦ" କୁହାଯାଏ । ଏହାର ଉଲ୍ଲେଖ୍ୟ "ଅଥର୍ବବେଦ", "ମହାଭାରତ", "ମନୁସ୍ମୃତି", "ଯଜୁର୍ବଲ୍ୟସ୍ମୃତି" ଓ "ଐଶନସସ୍ମୃତି" ଇତ୍ୟାଦି ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କରେ ରହିଅଛି ।

ବ୍ରହ୍ମବେଦ – "ବ୍ରହ୍ମା" ନାମକ 'ଉଦ୍ଭିକ' (ଉପରେ ଆଲୋଚିତ) ଏହାର 'ଶ୍ରୌତଯଜ୍ଞକର୍ମ' ପ୍ରତିପାଦନ କରିଥିଲେ ବୋଲି ଏହାକୁ "ବ୍ରହ୍ମବେଦ" କୁହାଯାଏ । ଆଉଏକ କାରଣ, ଏଥିରେ ଅଧିକାଂଶ ମନ୍ତ୍ର "ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚିନ୍ତନ" ବିଷୟରେ ଥିବାରୁ, ଏହା "ବ୍ରହ୍ମବେଦ" ନାମରେ ଜଣା ।

ଭିଷଗ୍-ବେଦ – "ଅଥର୍ବବେଦ"ରେ ଅନେକ ରୋଗ ଓ ତାହାର ଔଷଧ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ୍ୟ ରହିଅଛି, ସେଥିପାଇଁ ଏହା "ଭିଷଗ୍-ବେଦ" ନାମରେ ମଧ୍ୟ ଜଣା ।

କ୍ଷାତ୍ରବେଦ – "ଅଥର୍ବବେଦ"ରେ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ରାଜକର୍ମ ସଂବନ୍ଧୀତ ଅନେକ ସୁକ୍ତ ସମୂହ ରହିଅଛି, ତଥା ଏଥିରୁ ରାଜନୈତିକ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ, ସେଇଥିପାଇଁ ଏହା "କ୍ଷାତ୍ରବେଦ" ନାମରେ ମଧ୍ୟ ଜଣା ।

ଅଥର୍ବବେଦ ବିଷୟବସ୍ତୁ

"ଅଥର୍ବବେଦ"କୁ ସାମାଜିକରୀତି କାଣ୍ଡ କୁହାଯାଏ, ତେଣୁ ଏଥିରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଓ ସାମାଜିକ ଶାନ୍ତି ତଥା ରକ୍ଷା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅନେକ ମନ୍ତ୍ର ଓ କର୍ମ ରହିଅଛି । ତେଣୁ ଏହାର ବିଷୟବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ, ବ୍ରହ୍ମ ତଥା ଦାର୍ଶନୀକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ, ଭୈଷଜ୍ୟ କର୍ମ, ଶାନ୍ତି ତଥା ପୌଷ୍ଟିକ କର୍ମ, ରାଜକର୍ମ, ସାଂମନସ୍ୟକର୍ମ, ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଆୟୁଷ୍ୟକର୍ମ ଓ ଅଭିଚାର କର୍ମ ଇତ୍ୟାଦି ।

ବ୍ରହ୍ମ ଓ ଦାର୍ଶନୀକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ

"ଅଥର୍ବବେଦ"ରେ ବିଶେଷରୂପରେ 'ବ୍ରହ୍ମ'ର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ବେଦରେ ବ୍ରହ୍ମର ବର୍ଣ୍ଣନା ଯେତେ ବିସ୍ତାର ଓ ସୁସ୍ଥୁତାର ସହିତ କରାଯାଇଛି, ତାହା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବେଦରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ନାହିଁ । ଏହା କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବନାହିଁ ଯେ, 'ଉପନିଷଦ'ରେ ଯେଉଁ ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟାର ବିକସିତ ରୂପ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ, ତାହାର ମୂଳ ଏହି "ଅଥର୍ବବେଦ" । ଏହି ବେଦରେ ବିଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବ୍ରହ୍ମତ୍ୱର ବିବେଚନା କରାଯାଇଛି, ଯଥା, ବ୍ରହ୍ମ କ'ଣ?, ତାହାର ସ୍ୱରୂପ କ'ଣ?, ତାହାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ସାଧନ କ'ଣ?, ସିଏ ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଅନେକ?, ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କ ସହିତ ସଂବନ୍ଧ କ'ଣ?, ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟ ସହିତ ଜୀବାତ୍ମା ଓ ପ୍ରକୃତିର ମଧ୍ୟ ବିବେଚନା କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ବିରାଟ, ବ୍ରହ୍ମ, ସ୍କନ୍ଧ, ରୋହିତ, ବ୍ରାତ୍ୟ, ଉଲ୍ଲିଷ୍ଠ, ପ୍ରାଣ, ସ୍ୱର୍ଗୋଦନ, ଆଦି ବ୍ରହ୍ମର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ୱରୂପମାନଙ୍କର ବିସ୍ତୃତ ବର୍ଣ୍ଣନା ମିଳିଥାଏ ।

ଏଥିରେ ସଂସାର 'ଜଳ'ରୁ ସୃଷ୍ଟି ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଇଶ୍ୱର ଜଳରେ ମଞ୍ଜି ପକାଇଲେ, ସେଥିରୁ 'ହିରଣ୍ୟଗର୍ଭ'ର ଉତ୍ପତ୍ତି ହେଲା, ଓ ସେଥିରୁ ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରାରମ୍ଭ ହେଲା । (ଅ.ବେ - ୪.୨.୭.୮)

ଭୈଷଜ୍ୟକର୍ମ

"ଅଥର୍ବବେଦ"ରେ ବିଭିନ୍ନ ରୋଗର ଉପଚାର ପାଇଁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଉଥିବା ସୁକ୍ତ ସମୁହ ରହିଅଛି । ସେଥିରେ ଥିବା ମନ୍ତ୍ର ସମୁହ ଦ୍ଵାରା ଦେବତାମାନଙ୍କର ଆବାହନ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଏ । ଏହି ସୁକ୍ତରେ, ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ରୋଗର ନାମ ଓ ତାହାର ନିରାକରଣ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଔଷଧର ନାମ ମିଳିଥାଏ । ଜଳଚିକିତ୍ସା, ସୂର୍ଯ୍ୟଚିରଣ ଚିକିତ୍ସା, ଓ ମାନସିକ ଚିକିତ୍ସା ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟର ବିସ୍ତୃତ ବର୍ଣ୍ଣନା, ଏହି ବେଦରେ ମିଳିଥାଏ ।

ଶାନ୍ତି ଓ ପୌଷ୍ଟିକ କର୍ମ

ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର କ୍ଷତି, ଆପତ୍ତି ବା ଅବାଞ୍ଚିତ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରୁ ମୁକ୍ତିପାଇବା ପାଇଁ କରାଯାଉଥିବା କର୍ମରୁତିକୁ ଶାନ୍ତିକ-କର୍ମ କୁହନ୍ତି । ଦୁଃସ୍ଵପ୍ନ-ନାସନ, ଦୁଃଶକୁନ-ନିବାରଣ (ମଙ୍ଗଳ) ଇତ୍ୟାଦି ପାଇଁ କରାଯାଉଥିବା ଦେବପ୍ରାର୍ଥନା ଆଦି ସୁକ୍ତ ସମୁହ ଏହି ବେଦର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅଟେ । ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ-ପ୍ରାପ୍ତି, ଓ ବିପନ୍ନବୃତ୍ତି (ବିପଦର ଶାନ୍ତି) ପାଇଁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଉଥିବା ସୁକ୍ତ, ପୌଷ୍ଟିକ କର୍ମର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅଟନ୍ତି, ଯେପରିକି ପୁଷ୍ଟିବର୍ଦ୍ଧକ, ମଣିବନ୍ଧନ, ଓ ଦେବ-ପ୍ରାର୍ଥନା ଇତ୍ୟାଦି ।

ରାଜକର୍ମ (ରାଜନୀତି)

"ଅଥର୍ବବେଦ"ରେ ରାଜନୈତିକ ବିଷୟର ବିସ୍ତାର ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ୍ୟ ରହିଅଛି । ରାଜା କିଭଳି ହେବା ଦରକାର ?, ରାଜା ଓ ପ୍ରଜାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଶାସନର ପ୍ରକାର, ରାଜାଙ୍କର ନିର୍ବାଚନ ଓ ରାଜାଭିଷେକ, ରାଜାଙ୍କର ଅଧିକାର ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ସଭା ଓ ସମିତି ତଥା ତା'ର ସ୍ଵରୂପ, ନ୍ୟାୟ ଓ ଦଣ୍ଡବିଧାନ, ସେନା ଓ ସେନାପତି, ସୈନିକର ପ୍ରକାର ଓ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ, ସୈନିକର ଶିକ୍ଷା, ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର, ଯୁଦ୍ଧର ସ୍ଵରୂପ, ଶତ୍ରୁ-ନାଶନ, ଓ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ସାଧନ ଇତ୍ୟାଦି ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟ ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅଟେ ।

ସାଂମନସ୍ୟକର୍ମ

"ଅଥର୍ବବେଦ"ରେ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ, ସାମାଜିକ, ପାରିବାରିକ, ରାଜନୀତିକ, ତଥା ଧାର୍ମିକ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ବିଶେଷ ମହତ୍ତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି, ଓ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ସୁକ୍ତ ସ୍ମରଣ କରିବାର ବିଧାନ ରହିଅଛି ।

ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ (ଆତ୍ମାଲୋଚନା)

ଜ୍ଞାତ-ଅଜ୍ଞାତ ଅବସ୍ଥାରେ ହୋଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ତୃଟିପୂର୍ଣ୍ଣ-କର୍ମ କାରାଣରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଥିବା ସଂଭାବିତ ଅନିଷ୍ଟକୁ ଦୂରକରିବା ପାଇଁ କ୍ଷମା-ଅର୍ଚନା, ଦେବ-ପ୍ରାର୍ଥନା, ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ-ହୋମ, ଚାରିତ୍ରିକ ବଦନାମର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ, ଓ ଅଶୁଭ ନକ୍ଷତ୍ରରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବା ପିଲାଙ୍କର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ, ଇତ୍ୟାଦି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଗୁଡିକର ଉଲ୍ଲେଖ "ଅଥର୍ବବେଦ"ରେ ମିଳିଥାଏ ।

ଆୟୁଷ୍ୟକର୍ମ

ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ଦୀର୍ଘାୟୁ ପାଇଁ, ଦେବତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସରଖି ବିଭିନ୍ନ ସୁକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଦୀର୍ଘାୟୁଷ ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଥାଏ । ଏହା ଅତିରିକ୍ତ, ଦୀର୍ଘାୟୁ ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ହସ୍ତ ତଥା ଗଳାରେ ରକ୍ଷାସୂତ୍ର ଓ ମଣି ବାନ୍ଧିବାର ବିଧାନ "ଅଥର୍ବବେଦ"ରେ ମିଳିଥାଏ ।

ଅଭିଚାର କର୍ମ

ଦୈତ୍ୟ-ରାକ୍ଷସ ଓ ଶତ୍ରୁ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କରାଯାଉଥିବା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରୟୋଗ ଓ ବିଧିଗୁଡିକ ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅଟେ । ମାରଣ, ମୋହନ, ଉଚ୍ଚାଟନ, ବଶୀକରଣ, ଇତ୍ୟାଦିକୁ ଅଭିଚାର କୁହାଯାଏ । "ଅଥର୍ବବେଦ"ରେ ଅଭିଚାରିକ ମନ୍ତ୍ର ବହୁତ କମ ମିଳିଥାଏ ।

"ଅଥର୍ବବେଦ"ର ବିଷୟ ବିବେଚନାରୁ, ଏହା ଜଣାପଡିଥାଏ ଯେ, ଏଥିରେ ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ, କାମ ଓ ମୋକ୍ଷ ରୂପରେ "ପୁରୁଷାର୍ଥଚତୁଷ୍ଟୟ"ର ସମସ୍ତ ଅଙ୍ଗର ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଅଛି । ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ଧର୍ମଦର୍ଶନ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମ, ଓ ତତ୍ତ୍ୱମିମାଂସାର ସଂବନ୍ଧୀତ ସମସ୍ତ ତତ୍ତ୍ୱ ଏଥିରେ ବିଦ୍ୟମାନ ରହିଅଛି ।

ସମାଜଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ରାଜନୀତି, ଅର୍ଥଶାସ୍ତ୍ର, ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର, ଓ ଜ୍ଞାନ-ବିଜ୍ଞାନର ଏହା ଏକ ଭଣ୍ଡାର । ସାହିତ୍ୟିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ରସ, ଅଳଂକାର, ଛନ୍ଦ, ଭାବ ଓ ଭଷାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଏଥିରେ ବିଦ୍ୟମାନ ରହିଅଛି । ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗିତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ଭାବାତ୍ମକ ପ୍ରେରଣା, ମନନ-ଚିନ୍ତନ, କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଉପଦେଶ, ଆଚାରଶିକ୍ଷା, ଓ ନୀତିଶିକ୍ଷା, ଏଥିରେ ଭରିରହିଛି । ସାଂସ୍କୃତିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ଏଥିରେ ଭଜ, ମଧ୍ୟମ ଓ ନିମ୍ନ - ଏହି ତିନୋଟି ସ୍ତରର ସ୍ୱରୂପ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ । ଅତଃ, ବିଷୟର ବିବିଧତା, ସ୍ଥୂଳରୁ ସୂକ୍ଷ୍ମତମ ତତ୍ତ୍ୱର ପ୍ରତିପାଦନ, ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟତା ସହିତ ବ୍ୟବହାରିକତାର ସମିଶ୍ରଣ "ଅଥର୍ବବେଦ"ର ମୁଖ୍ୟ ବିଶେଷତା ଅଟେ ।

ଅଥର୍ବବେଦ ଶାଖା

ପତଞ୍ଜଳି ମହାଭାଷ୍ୟ ଓ ପୁରାଣ ଅନୁସାରେ "ଅଥର୍ବବେଦ"ର ୯ଟି ଶାଖା ଥିଲା । ସେମାନେ ହେଲେ, (୧) - ପୈଘ୍ଲାଦ, (୨) - ତୌଦ, (୩) - ମୌଦ, (୪) - ଶୌନକ, (୫) - ଜାଜଲ, (୬) - ଜଲଦ, (୭) - ବ୍ରହ୍ମବଦ, (୮) - ଦେବଦର୍ଶ, ଓ (୯) - ଚାରଣବୈଦ୍ୟ । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ୨ଟି ଶାଖାର ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି, ଯଥା ଶୌନକ ଓ ପୈଘ୍ଲାଦ । ଅନ୍ୟ ଶାଖା ଗୁଡିକ ବିଲୁପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି ।

୧ - ଶୌନକ ଶାଖା ସଂହିତା

"ଶୌନକ ଶାଖା" ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି । ଏହା ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ଅଦ୍ୟାବଧି ପ୍ରଚଳିତ । ଏଥିରେ ସମୁଦାୟ ୨୦ଟି କାଣ୍ଡ, ୩୨ଟି ପ୍ରପାଠକ, ୭୩୦ଟି ସୂକ୍ତ ଓ ୫୯୮୭ ମନ୍ତ୍ର ରହିଅଛି । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, ୧ମ ରୁ ୭ମ କାଣ୍ଡରେ ଛୋଟ ଛୋଟ ମନ୍ତ୍ର ବିଶିଷ୍ଟ ସୂକ୍ତ ସମୂହ ରହିଅଛି । ୮ମ ରୁ ୧୨ଶ କାଣ୍ଡରେ ବଡ଼ ଓ ବିବିଧ ବିଷୟର ସୂକ୍ତ ରହିଅଛି । ୧୩ଶ ରୁ ୨୦ଶ କାଣ୍ଡରେ ଏକରୂପ ବିଷୟ ଓ ବଡ଼ ସୂକ୍ତ ସମୂହ ରହିଅଛି ।

ତଳେ କାଣ୍ଡ ଅନୁସାରେ ସୂକ୍ତ ଓ ବିଷୟର ବିବରଣ, ଟେବୁଲରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କାଣ୍ଡ	ସୂକ୍ତ	ବିଷୟ	ମନ୍ତବ୍ୟ
୧-୭	୪୩୩	ବିଭିନ୍ନ	ସୁଦ୍ରସୂକ୍ତ
୮-୧୧	୩୦	ବିଭିନ୍ନ	ବଡ଼ସୂକ୍ତ
୧୨	୧୨	ପୃଥିବୀ ସୂକ୍ତ, ରାଜନୈତିକ, ଭୌଗଳିକ	ବଡ଼ସୂକ୍ତ
୧୩ ୧୫	୨୪	ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ	ବଡ଼ସୂକ୍ତ
୧୪	୨	ବିବାହ	ବଡ଼ସୂକ୍ତ
୧୬	୯	ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ-ନାଶନ	ବଡ଼ସୂକ୍ତ
୧୭	୧	ଅଭ୍ୟୁଦୟ ପ୍ରାର୍ଥନା	ବଡ଼ସୂକ୍ତ
୧୮	୪	ପିତୃମେଧ	ବଡ଼ସୂକ୍ତ
୧୯	୭୨	ଭେଷଜ୍ୟ, ରାଷ୍ଟ୍ରବୃଦ୍ଧି, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ	ବଡ଼ସୂକ୍ତ
୨୦	୧୪୩	ସୋମଯଜ୍ଞ, ଇନ୍ଦ୍ର ବୈଷୟିକ	ବଡ଼ସୂକ୍ତ

୨ - ପୈତୃଲୋଦ ଶାଖା ସଂହିତା

ଯଦିଓ "ପୈତୃଲୋଦ ଶାଖା"ର ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି (ସୁରକ୍ଷିତ ତାଳପତ୍ର ପାଣ୍ଡୁଲିପି, ଓଡ଼ିଶାରୁ ମିଳିଛି), କିନ୍ତୁ ଏହାର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରଚନା ଲୋକ-ଲୋଚନକୁ ଆସିପାରିନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହାର ଆଂଶିକ ବା କିଛି କାଣ୍ଡ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି, ଏହା ଉପରେ ଅନେକ ବିଦ୍ୱାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ଆଶା କରାଯାଏ, ଏହାର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରଚନା ଲୋକ-ଲୋଚନକୁ ନିକଟ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆସିବ । "ଶୌନକ ଶାଖା" ଓ "ପୈତୃଲୋଦ ଶାଖା"ର ବିଷୟବସ୍ତୁ ସମାନ । ଦୁଇଟି ଭିତରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ କହିଲେ, ବିଷୟ, ମନ୍ତ୍ର, ଓ କାଣ୍ଡର କ୍ରମ ପ୍ରବନ୍ଧନ, ଆଉ ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ ଯେ, "ପୈତୃଲୋଦ ଶାଖା"ର ବୈଷୟିକ ବର୍ଣ୍ଣନା, "ଶୌନକ ଶାଖା" ଠାରୁ ତୁଳନାତ୍ମକ ବିସ୍ତୃତ ଓ ନିପୁଣ, ତଥା ବୟସରେ ପୁରୁଣା ।

ଅଧର୍ବବେଦ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ, ଉପନିଷଦ, କଳ୍ପସୂତ୍ର ଓ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ

ଉଭୟ ଅଧର୍ବବେଦୀୟ ଶାଖାମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଛି, ଯାହା "ଗୋପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ" ନାମରେ ପରିଚିତ । ଏଥିରେ ୨ଟି ଭାଗ ଅଛି, ଯଥା, ପୂର୍ବଭାଗ ଓ ଉତ୍ତରଭାଗ । ଏହାର ପୂର୍ବଭାଗରେ ୫ଟି ପ୍ରପାଠକ ଓ ସେଥିରେ ୧୩୫ କଣ୍ଠିକା ସମୂହ ରହିଅଛି, ସେହିପରି ଏହାର

ଉତ୍ତରଭାଗରେ ୨ଟି ପ୍ରସାଂକ ଓ ସେଥିରେ ୧୨୩ଟି କଣ୍ଠିକା ରହିଅଛି । ଏହି "ଗୋପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ" ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ "ଶୌଚଯଜ୍ଞ" ଅଟେ, ତଥା ଏଥିରେ ପ୍ରତିପାଦିତ ନିର୍ବଚନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅତ୍ୟନ୍ତ ରୋଚକ ବିଷୟ ଅଟେ ।

"ଅଥର୍ବବେଦ"ର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆରଣ୍ୟକ ନୀହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହାର ବ୍ରାହ୍ମଣର ଶେଷଭାଗରେ ଆରଣ୍ୟକର ରଚନା ରହିଅଛି ।

"ଅଥର୍ବବେଦ"ର ୩୨ଟି ଉପନିଷଦ ଅଛି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ପୈଘ୍ନିକାଦ ଶାଖା"ର "ପ୍ରଶ୍ନ ଉପନିଷଦ" ତଥା "ଶୌନକ ଶାଖା"ର "ମଣ୍ଡୁକ ଉପନିଷଦ" ଓ "ମାଣ୍ଡୁକ୍ୟ ଉପନିଷଦ" ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦରେ ଗଣାଯାଆନ୍ତି । ଏହାର ଅଧିକାଂଶ ଉପନିଷଦ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଷୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ।

"ଅଥର୍ବବେଦ"ର କଳ୍ପସୂତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଶୌଚସୂତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ଗୋଟିଏ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଛି । ଶୌଚସୂତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥ, "ବୈତାନା ଶୌଚସୂତ୍ର" ନାମରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ, ସେଥିରେ ୮ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ଅଛି ଓ ଏହାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ମୁଖ୍ୟତଃ ଶୌଚକର୍ମ ବିନିଯୋଗ ଅଟେ । ସେହିପରି ଏହାର "କୌଶିକ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର", ୧୪ଟି ଅଧ୍ୟାୟ, ତଥା ୧୪୧ଟି କଣ୍ଠିକାରେ ବିଭକ୍ତ, ଓ ଏହା ଅଥର୍ବଣ ସାହିତ୍ୟର ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଟେ ।

ସେହିପରି ଶିକ୍ଷା-ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, "ଅଥର୍ବବେଦ"ର ୨ଟି ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ, ଯଥା "ଅଥର୍ବ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ" ଓ "ଶୌନକୀୟ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ" ଅଛି । ଏଥିରୁ "ଅଥର୍ବବେଦ"ର ପଦପାଠର ସ୍ୱରୂପ ଓ ଲକ୍ଷଣ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ସେହିପରି, ଏହାର ଶିକ୍ଷା-ଗ୍ରନ୍ଥ ୩ଟି ଅଛି, ଯଥା, ମାଣ୍ଡୁକୀ ଶିକ୍ଷା, ବର୍ଣ୍ଣପଟଳ ଶିକ୍ଷା, ଓ ଦନ୍ତୋଷ୍ଠବିଧୀ ଶିକ୍ଷା । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ମାଣ୍ଡୁକୀ ଶିକ୍ଷା" ୧୭୧ ଶ୍ଳୋକଯୁକ୍ତ ଅଟେ, ଓ ଏଥିରୁ "ଅଥର୍ବବେଦ"ର ବର୍ଣ୍ଣ, ସ୍ୱର, ଓ ସନ୍ଧି ଇତ୍ୟାଦିର ଜ୍ଞାନ ମିଳିଥାଏ ।

ତଳ ଟେବୁଲରେ "ଅଥର୍ବବେଦ"ର ସମସ୍ତ ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ, କଳ୍ପସୂତ୍ର ଓ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କର ତାଲିକା ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅଥର୍ବବେଦ ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ସଂହିତା	ବ୍ରାହ୍ମଣ	ଆରଣ୍ୟକ	ଉପନିଷଦ
ଅଥର୍ବ ବେଦ	ଶୌନକ, ପୈଘ୍ଲାଇଦ	ଗୋପଥ	-	ମୁଣ୍ଡକ, ମାଣ୍ଡୁକ୍ୟ, ପ୍ରଶ୍ନ, ଆତ୍ମା, ସୂର୍ଯ୍ୟ, ପ୍ରାଣାଗ୍ନିହୋତ୍ର, ଆଶ୍ୱମ, ନାରଦପରିବ୍ରାଜକ, ପରମହଂସ, ପରମହଂସ ପରିବ୍ରଜକ, ପରବ୍ରହ୍ମ, ସୀତା, ଦେବୀ, ତ୍ରିପୁରାତାପିନୀ, ଭାବନ, ନୃସିଂହ ତାପନୀୟ, ମହାନାରାୟଣ, ରାମ ରହସ୍ୟ, ରାମ ତାପନୀୟ, ଗୋପାଳ- ତାପନୀ, କୃଷ୍ଣ, ହୟଗ୍ରୀବ, ଦତ୍ତାତ୍ରେୟ, ଗରୁଡ଼, ଅଥର୍ବସିରସ୍, ଅଥର୍ବଶିଖା, ବୃହଜ୍ଜାବାଲ, ଶରତ୍, ଭସ୍ମଜାବାଲ, ଗଣପତ୍ୟର୍ଥବଶୀର୍ଷ, ଶାଣ୍ଡିଲ୍ୟ, ପଶୁପତିବ୍ରହ୍ମ, ମହାବାକ୍ୟ

ଅଥର୍ବବେଦ କଳ୍ପସୂତ୍ର ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ଶ୍ଳୋକସୂତ୍ର	ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର	ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର	ଧର୍ମସୂତ୍ର
ଅଥର୍ବବେଦ	ବୈତାନା ଶ୍ଳୋକସୂତ୍ର,		କୌଶିକ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର,	

ଅଥର୍ବବେଦ ଶିକ୍ଷା ଓ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ	ଶିକ୍ଷା
ଅଥର୍ବବେଦ	ଅଥର୍ବ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ଶୌନକୀୟ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ	ମାଣ୍ଡୁକୀ ଶିକ୍ଷା (ମୁଖ୍ୟ), ବର୍ଣ୍ଣପଟଳ ଶିକ୍ଷା, ଦତ୍ତୋଷ୍ଠବିଧୀ ଶିକ୍ଷା

ଅଥର୍ବବେଦ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଓ ଅନୁବାଦ

"ଅଥର୍ବବେଦ"ର ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଭାରତର ଅନେକ ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କରେ ମିଳିଛି । ଓଡ଼ିଶାର ରାଜ୍ୟ ସଂଗ୍ରହାଳୟରେ ଏଗୁଡ଼ିକ ସଂରକ୍ଷିତ ଅଛି । ଖୁସିର ବିଷୟ ଯେ, ବହୁ ଚର୍ଚ୍ଚିତ "ପୈଞ୍ଜାଲଦ ଶାଖା" ଓଡ଼ିଶାରେ ମିଳିଛି, ଏହାର ଅନୁବାଦ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲୁଅଛି, ଆଶାକରୁଛି, ଏହା ନିକଟ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଲୋକ ଲୋଚନକୁ ଆସିବ । ଆଉ କିଛି ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି, ଯହା IGNCA ରେ ସଂରକ୍ଷିତ ରଖାଯାଇଛି । ତାମିଲନାଡୁ ଓ ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ ରୁ ମଧ୍ୟ କିଛି ପାଣ୍ଡୁଲିପି ମିଳିଛି । ଏହା ସହିତ "ଜର୍ମାନୀ"ର ସଂସ୍କୃତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ କିଛି ପାଣ୍ଡୁଲିପି ରହିଅଛି ।

"ଅଥର୍ବବେଦ"ର ଅନୁବାଦ ଅନେକ ବିଦେଶୀ ଭାଷାରେ ଉପଲବ୍ଧ ରହିଛି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଇଂରାଜୀ, ଜର୍ମାନୀ ଓ ରୁଷି ଭାଷାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ଭାରତୀୟ ଭାଷାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଂସ୍କୃତ, ହିନ୍ଦି, ତାମିଲ, ତେଲୁଗୁ, କନ୍ନଡ଼ ଓ ମାଲୟାଲମ ଭାଷାରେ ଏହାର ଅନୁବାଦ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି ।

ଠଟି ବେଦ ମଧ୍ୟରୁ, "ଅଥର୍ବବେଦ" ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପେ ମାନବ ଜୀବନ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିଅଛି । ମାନବ ଜୀବନରେ ଏହା ଜନ୍ମ ଠାରୁ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତରରେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିଆସୁଅଛି । ଏହା ଦର୍ଶନତତ୍ତ୍ୱ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ-ତତ୍ତ୍ୱରେ ମଧ୍ୟ ଉପନିଷଦ ମାନଙ୍କର ପ୍ରେରଣା ବୋଲି କୁହାଯାଏ । "ଅଥର୍ବବେଦ", ଏକମାତ୍ର ବେଦ, ଯାହା ସର୍ବାଧିକ "ଉପବେଦ" ଓ "ଶାସ୍ତ୍ର" ମାନଙ୍କର ଜନକ । "ଆୟୁର୍ବେଦ", "ଧନୁର୍ବେଦ", "ଅର୍ଥଶାସ୍ତ୍ର", "ନୀତିଶାସ୍ତ୍ର", "ରାଜନୀତି ଶାସ୍ତ୍ର", "ନ୍ୟାୟଶାସ୍ତ୍ର", "ଆଶୁଶାସ୍ତ୍ର", "ଚରକ ସଂହିତା", "ସୁଶ୍ରୁତ ସଂହିତା", "ଭେଷଜ ବିଜ୍ଞାନ", "ସାମାଜିକ ବିଜ୍ଞାନ", "ଦର୍ଶନିକ ବିଜ୍ଞାନ", " ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ତତ୍ତ୍ୱ", ଏହିପରି ଅନେକ ଶାସ୍ତ୍ର ଓ ଗ୍ରନ୍ଥ ର ପ୍ରେରଣାର ସୂତ୍ର "ଅଥର୍ବବେଦ" ଅଟେ ।

॥ ଇତି ଅଥର୍ବବେଦ ॥

ଅଥର୍ବବେଦର ସୂକ୍ତ ଓ ମନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା

କାଣ୍ଡ	ଅନୁବାକ	ସୂକ୍ତ	ମନ୍ତ୍ର
୧	୬	୩୫	୧୫୩
୨	୬	୩୬	୨୦୭
୩	୬	୩୧	୨୩୦
୪	୮	୪୦	୩୨୪
୫	୬	୩୧	୩୭୬
୬	୧୩	୧୪୨	୪୫୪
୭	୧୦	୧୧୮	୨୮୬
୮	୫	୧୦	୨୯୩
୯	୫	୧୦	୩୧୩
୧୦	୫	୧୦	୩୫୦
୧୧	୫	୧୦	୩୧୩
୧୨	୫	୫	୩୦୪
୧୩	୪	୯	୧୮୮
୧୪	୨	୨	୧୩୯
୧୫	୨	୧୮	୨୩୦
୧୬	୨	୯	୧୦୩
୧୭	୧	୧	୩୦
୧୮	୪	୪	୨୮୩
୧୯	୭	୭୨	୪୫୩
୨୦	୯	୧୪୩	୯୫୮
ସମୁଦାୟ	୧୧୧	୭୩୬	୫୯୮୭

ଯଦକ୍ଷରପଦଭ୍ରଷ୍ଟଂ ମାତ୍ରାହିନଂ ତୁ ଯଦ୍-ଭବେତ୍ ।
ତତ୍-ସର୍ବ ଶମତାଂ ଦେବ ନରାୟଣ ନମୋଽସ୍ତୁତେ ॥
ବିସର୍ଗବିନ୍ୟୁମାତ୍ରାଣି ପଦପାଦାକ୍ଷରାଣି ଚ ।
ନ୍ୟୁନାନି ଚାତିରିକ୍ରାନି ଶମସ୍ତ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ॥
ଓମ୍ ତତ୍ ସତ୍ । ସର୍ବମ୍ ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣାର୍ପଣାମସ୍ତୁ ।
ଓମ୍ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ।

Sources ସୂତ୍ର	• www.archive.org • www.vedicheritage.gov.in • www.academia.edu • IISH Global (Indian Institute of Scientific Heritage) • www.sanskritweb.net/samveda/ • Vedanta Spiritual Library – www.celextel.org • www.wikipedia.org
Send Corrections to ଭୁଲ ସୁଧାର ପାଇଁ ଯୋଗାଯୋଗ	prakash@scholarshoppe.com
Site access ଞ୍ଜେର ସାଇଟ୍	www.scholarshoppe.com/veda-odia/

ଏହି ‘ପୁସ୍ତକ’ ଟି ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଓଡ଼ିଆ ଡିଜିଟାଲ୍ ରୂପାଙ୍କର ଅଟେ ।

ଅଧ୍ୟବେଦ - ଶୌନକ ସଂହିତା

ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ କାଣ୍ଡ

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ
ଅଥର୍ବବେଦ - ଶୌନକ ସଂହିତା
[ଅଥଃ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶଂ କାଣ୍ଡମ୍]

=====

(୧୪|୧) ଋଷିଃ - ସାବିତ୍ରୀ ସୂର୍ଯ୍ୟା (ଋଷିକା) । ଛନ୍ଦ - ଅନୁଷ୍ଟୁପ୍ (୧-୧୩, ୧୭-୧୮, ୨୨, ୨୫-୨୮, ୩୦, ୩୫-୩୬, ୪୧-୪୪, ୫୧-୫୨, ୬୨-୬୩), ବିରାଟ୍ ପ୍ରସ୍ତାରପଞ୍ଜିଃ (୧୪), ଆସ୍ତାରପଞ୍ଜିଃ (୧୫), ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ (୧୯-୨୦, ୨୪, ୩୨-୩୩, ୩୬, ୩୯-୪୦, ୪୭, ୪୯-୫୦, ୫୩, ୫୬-୫୭, ୫୮-୫୯, ୬୧), ଜଗତୀ (୨୧, ୪୬), ବୃହତୀଗର୍ଭା ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ (୨୩, ୩୧, ୪୫), ପୁରସ୍ତାଦ୍ ବୃହତୀ (୨୯, ୫୫), ପ୍ରସ୍ତାରପଞ୍ଜିଃ (୩୪), ପୁରୋବୃହତୀ ତ୍ରିପଦା ପରୋଷ୍ଟିକ୍ (୩୮), ପଥ୍ୟାପଞ୍ଜିଃ (୪୮), ଭୁରିକ୍ ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ (୫୪, ୬୪), ପରାନୁଷ୍ଟୁପ୍ ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ (୬୦) ।

ଦେବତା - ସୋମଃ (୧-୫), ବିବାହଃ (୬), ଆତ୍ମାଃ, ବିବାହଃ (୭-୨୨, ୨୬, ୨୮-୨୪), ସୋମାକୌ (୨୩), ଚନ୍ଦ୍ରମା (୨୪), ବଧୂବାସଃ ସଂସ୍ପର୍ଶମୋଚନମ୍ (୨୫), ବିବାହମନ୍ତ୍ରାଶିଷଃ (୨୬)

=====

ସତ୍ୟେନୋତ୍ତରିତା ଭୂମିଃ ସୂର୍ଯ୍ୟେଣୋତ୍ତରିତା ଦ୍ୟୌଃ ।
ଋତେନାଦିତ୍ୟାସ୍ତ୍ରିଷ୍ଟୁତି ଦିବି ସୋମୋ ଅପି ଶ୍ରିତଃ ॥୧॥

ସୋମେନାଦିତ୍ୟା ବଲିନଃ ସୋମେନ ପୃଥିବୀ ମହୀ ।
ଅଥୋ ନକ୍ଷତ୍ରାଣାମେଷାମୁପସ୍ଥେ ସୋମ ଆହିତଃ ॥୨॥

ସୋମଂ ମନ୍ୟତେ ପପିବାନ୍ୟସ୍ତଂପିଂଷତ୍ସ୍ୟୋଷଧିମ୍ ।
ସୋମଂ ଯଂ ବ୍ରହ୍ମାଣୋ ବିଦୁର୍ନ୍ ତସ୍ୟାଶ୍ନାତି ପାର୍ଥବଃ ॥୩॥

ୟତ୍ନା ସୋମ ପ୍ରପିବନ୍ତି ତତ ଆ ପ୍ୟାୟସେ ପୁନଃ ।
ବାୟୁଃ ସୋମସ୍ୟ ରକ୍ଷିତା ସମାନାଂ ମାସ ଆକୃତିଃ ॥୪॥

ଆଛଦ୍ଧିଧାନୈର୍ଗୁପିତୋ ବାର୍ହତୈଃ ସୋମ ରକ୍ଷିତଃ ।
ଗ୍ରାବ୍‌ଶାମିଚ୍ଛୁଶ୍ଚିଷ୍ଟସି ନ ତେ ଅଶ୍ମାତି ପାର୍ଥିବଃ ॥୫॥

ଚିତ୍ତିରା ଉପବର୍ହଣଂ ଚକ୍ଷୁରା ଅଭ୍ୟଞ୍ଜନମ୍ ।
ଦୈର୍ଘ୍ୟମିଃ କୋଶ ଆସୀଦ୍ୟଦୟାସୁୟା ପତିମ୍ ॥୬॥

ରୈଭ୍ୟାସୀଦନ୍ତୁଦେୟା ନାରାଶଂସୀ ନ୍ୟୋତନୀ ।
ସୁୟାୟା ଉଦ୍ରମିଦ୍‌ସୋ ଗାଥୟୈତି ପରିଷ୍କୃତା ॥୭॥

ସ୍ତୋମା ଆସନ୍‌ପ୍ରତିଧୟଃ କୁରୀରଂ ଛନ୍ଦ ଓପଶଃ ।
ସୁୟାୟା ଅଶ୍ମିନା ବରାଗ୍ନିରାସୀତ୍-ପୁରୋଗବଃ ॥୮॥

ସୋମୋ ବଧୂୟୁରଭବଦଶ୍ମିନାସ୍ତ୍ରାମୁଭା ବରା ।
ସୁୟାଂ ଯୁପ୍ତ୍ୟେ ଶଂସନ୍ତୀଂ ମନସା ସବିତାଦଦାତ୍ ॥୯॥

ମନୋ ଅସ୍ୟା ଅନ ଆସୀଦ୍ୟୈରାସୀଦୁତ ଛଦିଃ ।
ଶୁକ୍ରାବନଭ୍ବାହାବାସ୍ତ୍ରାଂ ଯୁଦୟାସୁୟା ପତିମ୍ ॥୧୦॥

ରକ୍ଷାମାତ୍ୟାମଭିହିତୌ ଗାରୌ ତେ ସାମନାବୈତାମ୍ ।
ଶ୍ରୋତ୍ରେ ତେ ଚକ୍ରେ ଆସ୍ତ୍ରାଂ ଦିବି ପଞ୍ଚାଶ୍ଚରାତରଃ ॥୧୧॥

ଶୁଚୀ ତେ ଚକ୍ରେ ଯାତ୍ୟା ବ୍ୟାନୋ ଅକ୍ଷ ଆହତଃ ।
ଅନୋ ମନସ୍ତୟଂ ସୁୟାରୋହତ୍-ପ୍ରୟତୀ ପତିମ୍ ॥୧୨॥

ସୁୟାୟା ବହତୁଃ ପ୍ରାଗାସୁବିତା ଯମବାସୃଜତ୍ ।
ମଘାସୁ ହନ୍ୟନ୍ତେ ଗାବଃ ଫଲ୍-ଗୁନୀଷୁ ବୁଧ୍ୟତେ ॥୧୩॥

ଯୁଦଶ୍ମିନା ପୃଚ୍ଛମାନାବୟାତଂ ତ୍ରିଚକ୍ରେଣ ବହତୁଂ ସୁୟାୟାଃ ।
କ୍ୱୈକଂ ଚକ୍ରଂ ବାମାସୀକ୍ତ ଦେଷ୍ଟାୟ ତସ୍ତଥୁଃ ॥୧୪॥

ଯଦୟାତଂ ଶୁଭସ୍ୱତୀ ବରେୟଂ ସୂର୍ଯ୍ୟାମୁପ ।

ବିଶ୍ୱେ ଦେବା ଅନୁ ତଦ୍ୱାମଜାନନ୍ପୁତ୍ରଃ ପିତରମବୃଣୀତ ପୁଷା ॥୧୫॥

ଦୈ ତେ ଚକ୍ରେ ସୂର୍ଯ୍ୟେ ବ୍ରହ୍ମାଣ ଋତୁଥା ବିଦୁଃ ।

ଅଥୈକଂ ଚକ୍ରଂ ଯଦ୍ଭୁଦ୍ୱା ତଦଜାତୟ ଇଦ୍ୱିଦୁଃ ॥୧୬॥

ଅର୍ଯ୍ୟମଣଂ ଯଜାମହେ ସୁବନ୍ଧୁଂ ପତିବେଦନମ୍ ।

ଉର୍ବାରୁକମିବ ବନ୍ଧନାତ୍-ପ୍ରେତୋ ମୁଞ୍ଚାମି ନାମୁତଃ ॥୧୭॥

ପ୍ରେତୋ ମୁଞ୍ଚାମି ନାମୁତଃ ସୁବଜାମମୁତସ୍କରମ୍ ।

ୟଥେୟମିନ୍ଦ୍ର ମୀଢ଼ଃ ସୁପୁତ୍ରା ସୁଭଗାସତି ॥୧୮॥

ପ୍ର ତ୍ୱା ମୁଞ୍ଚାମି ବରୁଣସ୍ୟ ପାଶାଦ୍ୟେନ ତ୍ୱାବଧ୍ନାସ୍ରବିତା ସୁଶେବାଃ ।

ଋତସ୍ୟ ଯୋନୌ ସୁକୃତସ୍ୟ ଲୋକେ ସ୍ୟୋନଂ ତେ ଅସୁ ସହସଂଭଲାୟୈ ॥୧୯॥

ଭଗସ୍ତେତୋ ନୟତୁ ହସ୍ତଗୃହ୍ୟାଶ୍ୱିନା ତ୍ୱା ପ୍ର ବହତାଂ ରଥେନ ।

ଗୃହାନ୍-ଗଞ୍ଜ ଗୃହପତ୍ନୀ ଯଥାସୋ ବଶିନୀ ତ୍ୱଂ ବିଦଥମା ବଦାସି ॥୨୦॥

ଇହ ପ୍ରିୟଂ ପ୍ରଜାୟୈ ତେ ସମୃଧ୍ୟତାମସ୍ମିନ୍-ଗୃହେ ଗାର୍ହପତ୍ୟାୟ ଜାଗୃହି ।

ଏନା ପତ୍ୟା ତନ୍ମଂ ସଂ ସ୍ତୃଶସ୍ତାଥ ଜିର୍ବିର୍ବିଦଥମା ବଦାସି ॥୨୧॥

ଇହୈବ ସ୍ତଂ ମା ବି ଯୈଷ୍ଠଂ ବିଶ୍ୱମାୟୁର୍ବ୍ୟଶୁତମ୍ ।

କ୍ରୀତକ୍ତୌ ପୁତ୍ରେନ୍ଦ୍ରପୁତ୍ରିର୍ମୋଦମାନୌ ସ୍ୱସ୍ତକୌ ॥୨୨॥

ପୂର୍ବାପରଂ ଚରତୋ ମାୟୟୈତୌ ଶିଶୁ କ୍ରୀତକ୍ତୌ ପରି ଯାତୋଃଶ୍ଚୈବମ୍ ।

ବିଶ୍ୱାନେଧା ଭୁବନା ବିତଷ୍ଠ ଋତୁଂରନେଧା ବିଦଧଜ୍ଞାୟସେ ନବଃ ॥୨୩॥

ନବୋନବୋ ଭବସି ଜାୟମାନୋଽହ୍ନାଂ କେତୁରୁଷସାମେଷ୍ୟଗ୍ରମ୍ ।

ଭାଗଂ ଦେବେଭ୍ୟୋ ବି ଦଧାସ୍ୟାୟନ୍ପ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମସ୍ତ୍ରିରସେ ଦୀର୍ଘମାୟୁଃ ॥୨୪॥

ପରା ଦେହି ଶାମୁଲ୍ୟଂ ବ୍ରହ୍ମଭୋଗା ବି ଭଜା ବସୁ ।
କୃତୈଷା ପଦ୍ମତୀ ଭୃତ୍ୱା ଜାୟା ବିଶତେ ପତିମ୍ ॥୭୫॥

ନୀଲଲୋହିତଂ ଭବତି କୃତ୍ୟାସକ୍ତିର୍ବ୍ୟଜ୍ୟତେ ।
ଏଧନ୍ତେ ଅସ୍ୟା ଜ୍ଞାତୟଃ ପତିର୍ବନ୍ଧେଷୁ ବଧ୍ୟତେ ॥୭୬॥

ଅଶ୍ୱୀଳା ତନୂର୍ଭବତି ରୁଶତୀ ପାପୟାମୁୟା ।
ପତିର୍ଯଦୃପ୍ତୋ ବାସସଃ ସୁମଙ୍ଗମଭ୍ୟର୍ଷୁତେ ॥୭୭॥

ଆଶସନଂ ବିଶସନମଥୋ ଅଧିବିକର୍ତ୍ତନମ୍ ।
ସୂର୍ଯ୍ୟାୟଃ ପଶ୍ୟ ରୂପାଶି ତାନି ବ୍ରହ୍ମୋତ ଶୁନ୍ୟତି ॥୭୮॥

ତୃଷ୍ଣମେତକ୍ଷୁଦ୍ରକମପାଷ୍ଟବଦ୍ୱିଷବନ୍ନୈତଦଭବେ ।
ସୂର୍ଯ୍ୟଂ ଯୋ ବ୍ରହ୍ମା ବେଦ ସ ଇଦ୍ରାଧିପମର୍ତ୍ତତି ॥୭୯॥

ସ ଇଉସ୍ତୋନଂ ହରତି ବ୍ରହ୍ମା ବାସଃ ସୁମଙ୍ଗଲମ୍ ।
ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତଂ ଯୋ ଅଧ୍ୟୋତି ଯେନ ଜାୟା ନ ରିଷ୍ୟତି ॥୮୦॥

ଯୁବଂ ଭଗଂ ସଂ ଭରତଂ ସମୃଦ୍ଧମୃତଂ ବଦନ୍ତାବୃତୋଦ୍ୟେଷୁ ।
ବ୍ରହ୍ମଶସ୍ତ୍ରତେ ପତିମସ୍ତୈଃ ରୋଚୟ ତାରୁ ସଂଭଲୋ ବଦତୁ ବାଚମେତାମ୍ ॥୮୧॥

ଇହେଦସାଥ ନ ପରୋ ଗମାଥେମଂ ଗାବଃ ପ୍ରଜୟା ବର୍ଧୟାଥ ।
ଶୁଭଂ ଯତୀରୁସ୍ତ୍ରୟାଃ ସୋମବର୍ଚସୋ ବିଶ୍ୱେ ଦେବାଃ କ୍ରନ୍ନିହ ବୋ ମନାଂସି ॥୮୨॥

ଇମଂ ଗାବଃ ପ୍ରଜୟା ସଂ ବିଶାଥାୟଂ ଦେବାନାଂ ନ ମିନାତି ଭାଗମ୍ ।
ଅସ୍ତୈ ବଃ ପୁଷା ମରୁତଶ୍ଚ ସର୍ବେ ଅସ୍ତୈ ବୋ ଧାତା ସବିତା ସୁବାତି ॥୮୩॥

ଅନୃକ୍ଷରା ଋଜବଃ ସନ୍ତ ପଞ୍ଚାନୋ ଯେଭିଃ ସଖାୟୋ ଯନ୍ତି ନୋ ବରେୟମ୍ ।
ସଂ ଭଗେନ ସମର୍ଯମ୍ନଶା ସଂ ଧାତା ସୃଜତୁ ବର୍ଚସା ॥୮୪॥

ଯୁଦ୍ଧ ବର୍ତ୍ତେ ଅକ୍ଷେଷୁ ସୁରାୟାଂ ଚ ଯୁଦାହିତମ୍ ।
ଯୁଦ୍-ଗୋଷ୍ଠଶ୍ଚିନା ବର୍ତ୍ତସ୍ତେନେମାଂ ବର୍ତ୍ତସାବତମ୍ ॥୩୫॥

ୟେନ ମହାନୟାଃ ଜୟନମଶ୍ଚିନା ଯେନ ବା ସୁରା ।
ୟେନାକ୍ଷା ଅଭ୍ୟସିତ୍ୟକ୍ତ ତେନେମାଂ ବର୍ତ୍ତସାବତମ୍ ॥୩୬॥

ୟୋ ଅନିୟୋ ଦୀଦୟଦୟକ୍ତୟଂ ବିପ୍ରାସ ଇତତେ ଅଧିରେଷୁ ।
ଅପାଂ ନପାନ୍-ମଧୁମତୀରପୋ ଦା ଯାଭିରିନ୍ଦ୍ରୋ ବାବୃଧେ ବୀର୍ଯ୍ୟବାନ୍ ॥୩୭॥

ଇଦମହଂ ରୁଶକ୍ତଂ ଗ୍ରାଭଂ ତନୁଦୂଷିମପୋହାମି ।
ୟୋ ଭଦ୍ରୋ ରୋଚନସ୍ତମୁଦତାମି ॥୩୮॥

ଆସ୍ୟୈ ବ୍ରାହ୍ମଣାଃ ସ୍ନପନୀର୍ହରକ୍ତବୀରୟୀରୁଦଜଜ୍ଞାପଃ ।
ଅୟମ୍-ଶୋ ଅଗ୍ନିଂ ପର୍ଯ୍ୟେତୁ ପୁଷନ୍-ପ୍ରତୀକ୍ଷନ୍ତେ ଶୁଶୁରୋ ଦେବରକ୍ଷ ॥୩୯॥

ଶଂ ତେ ହିରଣ୍ୟଂ ଶମୁ ସଜ୍ଞାପଃ ଶଂ ମେଧିର୍ଭବତୁ ଶଂ ଯୁଗସ୍ୟ ତର୍ଜ୍ଜ୍ବ ।
ଶଂ ତ ଆପଃ ଶତପବିତ୍ରା ଭବନ୍ତୁ ଶମୁ ପତ୍ୟା ତନ୍ମଂ ସଂ ସ୍ତୃଶସ୍ବ ॥୪୦॥

ଖେ ରଥସ୍ୟ ଖେନସଃ ଖେ ଯୁଗସ୍ୟ ଶତକ୍ରତୋ ।
ଅପାଲମିନ୍ତ୍ର ତ୍ରିଷ୍-ପୂତ୍ରାକୃଶୋଃ ସୂର୍ଯ୍ୟତ୍ବତମ୍ ॥୪୧॥

ଆଶାସାନା ସୌମନସଂ ପ୍ରଜାଂ ସୌଭାଗ୍ୟଂ ରୟିମ୍ ।
ପତ୍ୟରନୁବ୍ରତା ଭୃତ୍ବା ସଂ ନହ୍ୟସ୍ବାମୃତାୟ କମ୍ ॥୪୨॥

ୟଥା ସିନ୍ଧୁର୍ନଦୀନାଂ ସାମ୍ରାଜ୍ୟଂ ସୁଷୁବେ ବୃଷା ।
ଏବା ତ୍ବଂ ସମ୍ରାଜ୍ୟେଧି ପତ୍ୟରସ୍ତ୍ରଂ ପରେତ୍ୟ ॥୪୩॥

ସମ୍ରାଜ୍ୟେଧି ଶୁଶୁରେଷୁ ସମ୍ରାଜ୍ଞ୍ୟତ ଦେବୃଷୁ ।
ନନାୟୁଃ ସମ୍ରାଜ୍ୟେଧି ସମ୍ରାଜ୍ଞ୍ୟତ ଶୁଶ୍ରାଃ ॥୪୪॥

ୟା ଅକୃତ୍ତନ୍ନବୟନ୍ୟାଶ୍ଚ ତତ୍ତ୍ଵିରେ ଯା ଦେବୀରକ୍ତା ଅଭିତୋଽଦଦନ୍ତ ।

ତାସ୍ତା ଜରସେ ସଂ ବ୍ୟୟନ୍ତାୟୁଷ୍ଣତୀଦଂ ପରି ଧସ୍ତୁ ବାସଃ ॥୪୫॥

ଜୀବଂ ରୁଦନ୍ତି ବି ନୟନ୍ତ୍ୟଧ୍ଵରଂ ଦୀର୍ଘାମନ୍ତୁ ପ୍ରସିତିଂ ଦୀଧ୍ୟୁର୍ନରଃ ।

ବାମଂ ପିତୃଭ୍ୟୋ ଯା ଇଦଂ ସମୀରିରେ ମୟଃ ପତିଭ୍ୟୋ ଜନୟେ ପରିଷ୍ଠଜେ ॥୪୬॥

ସ୍ୟୋନଂ ଧ୍ରୁବଂ ପ୍ରଜାୟେ ଧାରୟାମି ତେଂଶ୍ଵାନଂ ଦେବ୍ୟାଃ ପୃଥିବ୍ୟା ଉପସ୍ଥେ ।

ତମା ତିଷ୍ଠାନୁମାଦ୍ୟା ସୁବର୍ଚ୍ଚା ଦୀର୍ଘଂ ତ ଆୟୁଃ ସବିତା କୃଣୋତୁ ॥୪୭॥

ୟେନାଗ୍ନିରସ୍ୟା ଭୂମ୍ୟା ହସ୍ତଂ ଜଗ୍ରାହ ଦକ୍ଷିଣମ୍ ।

ତେନ ଗୃହ୍ଣାମି ତେ ହସ୍ତଂ ମା ବ୍ୟଧିଷ୍ଠା ମୟା ସହ ପ୍ରଜୟା ତ ଧନେନ ତ ॥୪୮॥

ଦେବସ୍ତେ ସବିତା ହସ୍ତଂ ଗୃହ୍ଣାତୁ ସୋମୋ ରାଜା ସୁପ୍ରଜସଂ କୃଣୋତୁ ।

ଅଗ୍ନିଃ ସୁଭଗାଂ ଜତବେଦାଃ ପତ୍ୟେ ପତ୍ନୀଂ ଜରଦକ୍ଷିଂ କୃଣୋତୁ ॥୪୯॥

ଗୃହ୍ଣାମି ତେ ସୌଭଗତ୍ଵାୟ ହସ୍ତଂ ମୟା ପତ୍ୟା ଜରଦକ୍ଷିର୍ଯ୍ୟଥାସଃ ।

ଭଗୋ ଅୟମା ସବିତା ପୁରଂଧିର୍ମହ୍ୟଂ ଦ୍ଵାଦୁର୍ଗାର୍ହପତ୍ୟାୟ ଦେବାଃ ॥୫୦॥

ଭଗସ୍ତେ ହସ୍ତମଗ୍ରହୀସୁବିତା ହସ୍ତମଗ୍ରହୀତ୍ ।

ପତ୍ନୀ ଦ୍ଵମସି ଧର୍ମଶାହଂ ଗୃହପତିସ୍ତବ ॥୫୧॥

ମମେୟମସ୍ତୁ ପୋଷ୍ୟା ମହ୍ୟଂ ଦ୍ଵାଦାଦ୍-ବୃହସ୍ପତିଃ ।

ମୟା ପତ୍ୟା ପ୍ରଜାବତି ସଂ ଜୀବ ଶରଦଃ ଶତମ୍ ॥୫୨॥

ଦୃଷ୍ଟା ବାସୋ ବ୍ୟଦଧାଞ୍ଜୁଭେ କଂ ବୃହସ୍ପତେଃ ପ୍ରଶିଷ୍ଠା କବୀନାମ୍ ।

ତେନେମାଂ ନାରୀଂ ସବିତା ଭଗଶ୍ଚ ସୂର୍ଯ୍ୟାମିବ ପରି ଧତ୍ଵାଂ ପ୍ରଜୟା ॥୫୩॥

ଇନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ଦ୍ୟାବାପୃଥିବୀ ମାତରିଶ୍ଵା ମିତ୍ରାବରୁଣା ଭଗୋ ଅଶ୍ଵିନୋଭା ।

ବୃହସ୍ପତିର୍ମରୁତୋ ବ୍ରହ୍ମ ସୋମ ଇମାଂ ନାରିଂ ପ୍ରଜୟା ବର୍ଧୟନ୍ତୁ ॥୫୪॥

ବୃହସ୍ପତିଃ ପ୍ରଥମଃ ସୂର୍ଯ୍ୟାୟଃ ଶୀର୍ଷେ କେଶାଁ ଅକଲ୍ମୟତ୍ ।

ତେନେମାମଶ୍ୱିନା ନାରୀଂ ପତ୍ୟେ ସଂ ଶୋଭୟାମସି ॥୫୫॥

ଇଦଂ ତଦ୍ରୂପଂ ଯଦବସ୍ତ୍ର ଯୋଷା ଜାୟାଂ ଜିଜ୍ଞାସେ ମନସା ଚରନ୍ତୀମ୍ ।

ତାମନ୍ନୃତ୍ତଷ୍ୟେ ସଖିଭିର୍ନବଗ୍ନୈଃ କ ଇମାନ୍ନିଦ୍ୱାନ୍ନି ଚତର୍ତ ପାଶାନ୍ ॥୫୬॥

ଅହଂ ବି ଷ୍ୟାମି ମୟି ରୂପମସ୍ୟା ବେଦଦିପ୍ତଶ୍ୟନ୍-ମନସଃ କୁଲାର୍ଯମ୍ ।

ନ ସ୍ତେୟମଦ୍ଭି ମନସୋଦମୁତ୍ୟେ ସ୍ୱୟଂ ଶ୍ରୀୟାନୋ ବରୁଣସ୍ୟ ପାଶାନ୍ ॥୫୭॥

ପ୍ର ତ୍ୱା ମୁଞ୍ଚାମି ବରୁଣସ୍ୟ ପାଶାଦ୍ୟେନ ତ୍ୱାବଧ୍ନାସୁବିତା ସୁଶେବାଃ ।

ଉରୁଂ ଲୋକଂ ସୁଗମତ୍ର ପଦ୍ମାଂ କୃଣୋମି ତୁଭ୍ୟଂ ସହପତ୍ନୈଃ ବଧୁ ॥୫୮॥

ଉଦ୍ୟାଞ୍ଚଧୂମପ ରକ୍ଷୋ ହନାଥେମଂ ନାରୀଂ ସୁକୃତେ ଦଧାତ ।

ଧାତା ବିପଶ୍ଚିପ୍ତମିମସ୍ତ୍ୟେ ବିବେଦ ଭଗୋ ରାଜା ପୁର ଏତୁ ପ୍ରଜାନନ୍ ॥୫୯॥

ଭଗସ୍ତତଃ ଚତୁରଃ ପାଦାନ୍-ଭଗସ୍ତତଃ ଚତ୍ୱାର୍ଯ୍ୟଷ୍ଟଲାନ୍ତି ।

ତ୍ୱଷ୍ଟା ପିପେଶ ମଧ୍ୟତୋଽନୁ ବଧ୍ନାନ୍ତସା ନୋ ଅସ୍ତୁ ସୁମଙ୍ଗଲୀ ॥୬୦॥

ସୁକିଂଶୁକଂ ବହତୁଂ ବିଶ୍ୱରୂପଂ ହିରଣ୍ୟବର୍ଣ୍ଣଂ ସୁବୃତଂ ସୁଚକ୍ରମ୍ ।

ଆ ରୋହ ସୂର୍ଯ୍ରେ ଅମୃତସ୍ୟ ଲୋକଂ ସ୍ୟୋନଂ ପତିତ୍ୟୋ ବହତୁଂ କୃଣୁ ତ୍ୱମ୍ ॥୬୧॥

ଅଭ୍ରାତୃଦ୍ଧୀଂ ବରୁଣାପଶୁଦ୍ଧୀଂ ବୃହସ୍ପତେ ।

ଇନ୍ଦ୍ରାପତିଦ୍ଧୀଂ ପୁତ୍ରିଣୀମାସ୍ତୁଭ୍ୟଂ ସବିତର୍ବହ ॥୬୨॥

ମା ହିଂସିଷ୍ଠଂ କୁମାର୍ଯଂ ସୁଶୋ ଦେବକୃତେ ପଥି ।

ଶାଲାର୍ଯା ଦେବ୍ୟା ଦ୍ୱାରଂ ସ୍ୟୋନଂ କୃଣ୍ଣୋ ବଧୂପଥମ୍ ॥୬୩॥

ବ୍ରହ୍ମାପରଂ ଯୁଜ୍ୟତାଂ ବ୍ରହ୍ମ ପୂର୍ବଂ ବ୍ରହ୍ମାନ୍ତତୋ ମଧ୍ୟତୋ ବ୍ରହ୍ମ ସର୍ବତଃ ।

ଅନାବ୍ୟାଧାଂ ଦେବପୁରାଂ ପ୍ରପଦ୍ୟ ଶିବା ସ୍ୟୋନା ପତିଲୋକେ ବି ରାଜ ॥୬୪॥

॥ ଇତି ପ୍ରଥମୋଽବତାରଃ ॥

(୧୪|୨) ଋଷିଃ - ସାବିତ୍ରୀ ସୁୟା (ଋଷିକା) | ଛନ୍ଦ - ଅନୁଷ୍ଟୁପ୍ (୧-୪, ୭-୮, ୧୦-୧୧, ୧୨,
 ୨୧-୨୩, ୨୭-୩୦, ୪୫-୪୭, ୫୩-୫୮, ୬୩-୬୬, ୭୨-୭୩), ଜଗତୀ (୫-୬, ୧୨, ୩୧, ୪୦),
 ଷଟ୍ପଦା ବିରାଟ୍ ଅତ୍ୟଷ୍ଟିଃ (୯), ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ (୧୩-୧୪, ୧୭-୧୯, ୨୪-୨୫, ୩୨, ୩୪, ୩୬, ୩୮,
 ୪୧-୪୨, ୪୯, ୬୧, ୭୦, ୭୪-୭୫), ଭୁରିକ୍ ଅନୁଷ୍ଟୁପ୍ (୧୫, ୫୧), ପୁରସ୍ତାଦ୍ ବୃହତୀ (୨୦),
 ବିରାଟ୍ ଅନୁଷ୍ଟୁପ୍ (୨୬), ବିରାଟ୍ ଆସ୍ତାରପଞ୍ଜିଃ (୩୩), ପୁରୋବୃହତୀ ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ (୩୫),
 ଭୁରିକ୍ ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ (୩୭, ୩୯), ତ୍ରିଷ୍ଟୁପଗର୍ଭା ପଞ୍ଜିଃ (୪୩), ପ୍ରସ୍ତାରପଞ୍ଜିଃ (୪୪),
 ପଥ୍ୟାବୃହତୀ (୪୬), ସତଃପଞ୍ଜିଃ (୪୮), ଉପରିଷ୍ଟାଦ୍ ବୃହତୀ (୫୦), ବିରାଟ୍ ପରୋଷ୍ଟିକ୍ (୫୨),
 ପଥ୍ୟାପଞ୍ଜିଃ (୫୯-୬୦, ୬୨), ବିରାଟ୍ ପୁର ଉଷ୍ଟିକ୍ (୬୮), ତ୍ର୍ୟବସାନା ଷଟ୍ପଦା ଅତିଶକ୍ତୁରୀ
 (୬୯), ବୃହତୀ (୭୧) | ଦେବତା - ଆତ୍ମା (୧-୯, ୧୨-୩୫, ୩୭-୭୫), ଯୁଷ୍ମନାଶନମ୍ (୧୦),
 ଦମ୍ପତ୍ୟୋଃ ପରିପଢ୍ଧିନାଶନମ୍ (୧୧), ଦେବାଃ (୩୬)

ତୁଭ୍ୟମଗ୍ରେ ପର୍ଯ୍ୟବହନ୍ତସୁୟାଂ ବହତୁନା ସହ |
 ସ ନଃ ପତିଭ୍ୟୋ ଜାୟାଂ ଦା ଅଗ୍ନେ ପ୍ରଜୟା ସହ ||୧||

ପୁନଃ ପତ୍ନୀମଗ୍ନିରଦାଦାୟୁଷା ସହ ବର୍ଚସା |
 ଦୀର୍ଘାୟୁରସ୍ୟା ଯୁଃ ପତିର୍ଜୀବାତି ଶରଦଃ ଶତମ୍ ||୨||

ସୋମସ୍ୟ ଜାୟା ପ୍ରଥମଂ ଗନ୍ଧର୍ବସ୍ତେଽପରଃ ପତିଃ |
 ତୃତୀୟୋ ଅଗ୍ନିଷ୍ଟେ ପତିସ୍ତୁରୀୟସ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟଜାଃ ||୩||

ସୋମୋ ଦଦଂଶୁନ୍ଧର୍ବାୟ ଗନ୍ଧର୍ବୋ ଦଦଦଗ୍ନୟେ |
 ରୟିଂ ଚ ପୁତ୍ରାଂଶ୍ଚାଦାଦଗ୍ନିର୍ମହ୍ୟମଥୋ ଇମାମ୍ ||୪||

ଆ ବାମଗନ୍ତସୁମତିର୍ବାଜିନୀବସୁ ନ୍ୟଶ୍ୱିନା ହୃସ୍ତୁ କାମା ଅରଂସତ |
 ଅଭୂତଂ ଗୋପା ମିଥୁନା ଶୁଭୟତୀ ପ୍ରିୟା ଅର୍ଯ୍ୟମ୍-ଶୋ ଦୁର୍ଯ୍ୟା ଅଶୀମହି ||୫||

ସା ମନସାନା ମନସା ଶିବେନ ରୟିଂ ଧେହି ସର୍ବବୀରଂ ବଚସ୍ୟମ୍ ।
ସୁଗଂ ତୀର୍ଥଂ ସୁପ୍ରପାଶଂ ଶୁଭୟତୀ ସ୍ଥାଶୁଂ ପଥିଷ୍ଠାମପ ଦୁର୍ମତିଂ ହତମ୍ ॥୭॥

ୟା ଓଷଧୟୋ ଯା ନଦ୍ୟୋ ଯାନି କ୍ଷେତ୍ରାଣି ଯା ବନା ।
ତାସ୍ତା ବଧୁ ପ୍ରଜାବତୀଂ ପତ୍ୟେ ରକ୍ଷନ୍ତୁ ରକ୍ଷସଃ ॥୮॥

ଏମଂ ପଞ୍ଚାମରୁକ୍ଷାମ ସୁଗଂ ସୁପ୍ତିବାହନମ୍ ।
ୟସ୍ମିନ୍-ବୀରୋ ନ ରିଷ୍ୟତ୍ୟନ୍ୟେଷାଂ ବିନ୍ଦତେ ବସୁ ॥୯॥

ଇଦଂ ସୁ ମେ ନରଃ ଶୃଣୁତ ଯୟାଶିଷା ଦଂପତୀ ବାମମଶ୍ରୁତଃ ।
ୟେ ଗନ୍ଧର୍ବା ଅପ୍ସରସଃ ଦେବୀରେଷୁ ବାନୟତ୍ୟେଷୁ ଯେଽପି ତସ୍ମୁଃ ।
ସ୍ୟୋନାସ୍ତେ ଅସୈ୍ୟ ବପ୍ତୈ ଭବନ୍ତୁ ମା ହିଂସିଷୁର୍ବହତୁମୁହ୍ୟମାନମ୍ ॥୧୦॥

ୟେ ବଧୁଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରଂ ବହତୁଂ ଯସ୍ତା ଯନ୍ତି ଜନାଁ ଅନୁ ।
ପୁନସ୍ତାନ୍ୟଜ୍ଞିୟା ଦେବା ନୟନ୍ତୁ ଯତ ଆଗତାଃ ॥୧୧॥

ମା ବିଦନ୍-ପରିପଢ୍ଧିନୋ ଯ ଆସୀଦନ୍ତି ଦଂପତୀ ।
ସୁଗେନ ଦୁର୍ଗମତୀତାମପ ଦ୍ରାଢ଼ରାତୟଃ ॥୧୨॥

ସଂ କାଶୟାମି ବହତୁଂ ବ୍ରହ୍ମଣା ଗୃହୈରଘୋରେଣ ତକ୍ଷୁଷା ମିତ୍ରିୟେଣ ।
ପର୍ଯ୍ୟାଶଞ୍ଚଂ ବିଶ୍ଵରୂପଂ ଯଦସ୍ତି ସ୍ୟୋନଂ ପତିଭ୍ୟଃ ସବିତା ତକ୍ତୁଣୋତୁ ॥୧୩॥

ଶିବା ନାରୀୟମସ୍ତମାଗନ୍ନିମଂ ଧାତା ଲୋକମସୈ୍ୟ ଦିଦେଶ ।
ତାମର୍ଯ୍ୟମା ଭଗୋ ଅଶ୍ଵିନୋଭା ପ୍ରଜାପତିଃ ପ୍ରଜୟା ବର୍ଧୟନ୍ତୁ ॥୧୪॥

ଆତ୍ମନ୍ଦ୍ରତ୍ୟୁର୍ବରା ନାରୀୟମାଗନ୍ତ୍ରସ୍ୟାଂ ନରୋ ବପତ ବୀଜମସ୍ୟାମ୍ ।
ସା ବଃ ପ୍ରଜାଂ ଜନୟଦ୍ଵକ୍ଷଣାଭ୍ୟୋ ବିଭ୍ରତୀ ଦୁଷ୍ଟମୃଷଭସ୍ୟ ରେତଃ ॥୧୫॥

ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠ ବିରାଡସି ବିଷ୍ଣୁରିବେହ ସରସ୍ବତି ।
ସିନୀବାଲି ପ୍ର ଜାୟତାଂ ଭଗସ୍ୟ ସୁମତାବସତ୍ ॥୧୫॥

ଉଦ୍ ଉର୍ମିଃ ଶମ୍ୟା ହୃଦ୍ଭାପୋ ଯୋକ୍ତାଶି ମୁଞ୍ଚିତ ।
ମାଦୁଷ୍ମତୌ ବ୍ୟେନସାବଦ୍ଧ୍ୟାବଶୁନମାରତାମ୍ ॥୧୬॥

ଅଘୋରତକ୍ଷୁରପତିଘ୍ନୀ ସ୍ୟୋନା ଶଗ୍ନା ସୁଶେବା ସୁୟମା ଗୃହେଭ୍ୟଃ ।
ବୀରସୁର୍ଦେବୃକାମା ସଂ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧିଷୀମହି ସୁମନସ୍ୟମାନା ॥୧୭॥

ଅଦେବୃଦ୍ଧ୍ୟପତିଘ୍ନୀହୈପି ଶିବା ପଶୁଭ୍ୟଃ ସୁୟମା ସୁବର୍ତ୍ତାଃ ।
ପ୍ରଜାବତୀ ବୀରସୁର୍ଦେବୃକାମା ସ୍ୟୋନେମମଗ୍ନିଂ ଗାର୍ହପତ୍ୟଂ ସପର୍ଯ୍ୟ ॥୧୮॥

ଉତ୍ତିଷ୍ଠେତଃ କିମିଚ୍ଛନ୍ତୀଦମାଗା ଅହଂ ଦୈତେ ଅଭିଭୁଃ ସ୍ବାଦ୍-ଗୃହାତ୍ ।
ଶୂନ୍ୟେଷୀ ନିରୂତେ ଯାଜଗନ୍ଧୋତିଷ୍ଠାରାତେ ପ୍ର ପତ ମେହ ରଂସ୍ଥାଃ ॥୧୯॥

ୟଦା ଗାର୍ହପତ୍ୟମସପର୍ଯ୍ୟେତ୍-ପୂର୍ବମଗ୍ନିଂ ବଧୂରିୟମ୍ ।
ଅଧା ସରସ୍ବତ୍ୟେ ନାରି ପିତୃଭ୍ୟଶ୍ଚ ନମସ୍କୁରୁ ॥୨୦॥

ଶର୍ମ ବର୍ମେତଦା ହରାସ୍ୟେ ନାର୍ଯ୍ୟା ଉପସ୍ଥିରେ ।
ସିନୀବାଲି ପ୍ର ଜାୟତାଂ ଭଗସ୍ୟ ସୁମତାବସତ୍ ॥୨୧॥

ୟଂ ବଲ୍ଲଭଂ ନ୍ୟସ୍ୟଥ ଚର୍ମ ତୋପସ୍ତ୍ରଶୀଥନ ।
ତଦା ରୋହତୁ ସୁପ୍ରଜା ଯା କନ୍ୟା ବିମତେ ପତିମ୍ ॥୨୨॥

ଉପ ସ୍ତ୍ରଶୀହି ବଲ୍ଲଭମପି ଚର୍ମଶି ରୋହିତେ ।
ତତ୍ରୋପବିଶ୍ୟ ସୁପ୍ରଜା ଇମମଗ୍ନିଂ ସପର୍ଯ୍ୟତୁ ॥୨୩॥

ଆ ରୋହ ଚର୍ମୋପ ସୀଦାଗ୍ନିମେଷ ଦେବୋ ହୃଦ୍ତି ରକ୍ଷାଂସି ସର୍ବା ।
ଇହ ପ୍ରଜାଂ ଜନୟ ପତ୍ୟେ ଅସ୍ତୈ ସୁଜ୍ୟୈଷ୍ୟେ ଭବତ୍-ପୁତ୍ରସ୍ତ ଏଷଃ ॥୨୪॥

ବି ତିଷ୍ଠନ୍ତାଂ ମାତୁରସ୍ୟା ଉପସ୍ଥାନାନାରୂପାଃ ପଶବୋ ଜାୟମାନାଃ ।
ସୁମଙ୍ଗଲ୍ୟପ ସୀଦେମମଗ୍ନିଂ ସଂପତ୍ନୀ ପ୍ରତି ଭୁଷେହ ଦେବାନ୍ ॥୨୫॥

ସୁମଙ୍ଗଲୀ ପ୍ରତରଣୀ ଗୃହାଣାଂ ସୁଶେବା ପତ୍ୟ ଶ୍ଵଶୁରାୟ ଶଂଭୁଃ ।
ସ୍ୟୋନା ଶୁଶ୍ରେ ପ୍ର ଗୃହାନ୍ତିଶେମାନ୍ ॥୨୬॥

ସ୍ୟୋନା ଭବ ଶ୍ଵଶୁରେଭ୍ୟଃ ସ୍ୟୋନା ପତ୍ୟ ଗୃହେଭ୍ୟଃ ।
ସ୍ୟୋନାସ୍ୟେ ସର୍ବସ୍ୟେ ବିଶେ ସ୍ୟୋନା ପୁଷ୍ଟାୟେଷାଂ ଭବ ॥୨୭॥

ସୁମଙ୍ଗଲୀରିୟଂ ବଧୂରିମାଂ ସମେତ ପଶ୍ୟତ ।
ସୌଭାଗ୍ୟମସ୍ୟେ ଦତ୍ତା ଦୌର୍ଭାଗ୍ୟେର୍ବିପରେତନ ॥୨୮॥

ୟା ଦୁର୍ହାଦୌ ଯୁବତୟୋ ଯାଶ୍ଚେହ ଜରତୀରପି ।
ବର୍ତ୍ତେ ନୃସ୍ୟେ ସଂ ଦତ୍ତାଥାସ୍ତଂ ବିପରେତନ ॥୨୯॥

ରୁକ୍ମପୁସ୍ତରଣଂ ବହ୍ୟଂ ବିଶ୍ଵା ରୂପାଣି ବିଭ୍ରତମ୍ ।
ଆରୋହସୂର୍ଯ୍ୟା ସାବିତ୍ରୀ ବୃହତେ ସୌଭଗାୟ କମ୍ ॥୩୦॥

ଆ ରୋହ ତଲ୍ଲଂ ସୁମନସ୍ୟମାନେହ ପ୍ରଜାଂ ଜନୟ ପତ୍ୟ ଅସ୍ତୈ ।
ଇନ୍ଦ୍ରାଣୀବ ସୁରୂପା ରୂପ୍ୟମାନା ଜ୍ୟୋତିରଗ୍ରା ଉଷସଃ ପ୍ରତି ଜାଗରାସି ॥୩୧॥

ଦେବା ଅଗ୍ରେ ନ୍ୟପଦ୍ୟନ୍ତ ପତ୍ନୀଃ ସମସ୍ତଶନ୍ତ ତନ୍ମସ୍ତନୂଭିଃ ।
ସୂର୍ଯେବ ନାରି ବିଶ୍ଵରୂପା ମହିତ୍ଵା ପ୍ରଜାବତୀ ପତ୍ୟା ସଂ ଭବେହ ॥୩୨॥

ଉତ୍ତିଷ୍ଠେତୋ ବିଶ୍ଵାବସୋ ନମସ୍ତେତାମହେ ତ୍ଵା ।
ଜାମିନିକ୍ଳ ପିତୃଷଦଂ ନ୍ୟକ୍ତାଂ ସ ତେ ଭାଗୋ ଜନ୍ମଷା ତସ୍ୟ ବିଜି ॥୩୩॥

ଅୟୁରସଃ ସଧମାଦଂ ମଦନ୍ତି ହବିର୍ଧାନମନ୍ତରା ସୂର୍ଯଂ ତ ।
ତାସ୍ତେ ଜନିତ୍ରମତି ତାଃ ପରେହି ନମସ୍ତେ ଗନ୍ଧର୍ବର୍ତ୍ତନା କୃଣୋମି ॥୩୪॥

ନମୋ ଗନ୍ଧର୍ବସ୍ୟ ନମସ୍ତେ ନମୋ ଭାମାୟ ଚକ୍ଷୁଷେ ଚ କୃଶ୍ଣାଃ ।
ବିଶ୍ୱାବସୋ ବ୍ରହ୍ମଣା ତେ ନମୋଽଭି ଜାୟା ଅପ୍ସରସଃ ପରେହି ॥୩୫॥

ରାୟା ବୟଂ ସୁମନସଃ ସ୍ୟାମୋଦିତୋ ଗନ୍ଧର୍ବମାବୀବୃତାମ ।
ଅଗନ୍ଧସ ଦେବଃ ପରମଂ ସଧସ୍ତମଗନ୍ଧୁ ଯତ୍ର ପ୍ରତିରକ୍ତ ଆୟୁଃ ॥୩୬॥

ସଂ ପିତରାବୃତ୍ତିୟେ ସୃଜେଥାଂ ମାତା ପିତା ଚ ରେତସୋ ଭବାଥଃ ।
ମୟ୍ ଇବ ଯୋଷାମଧି ରୋହୟୈନାଂ ପ୍ରଜାଂ କୃଶ୍ଣାଥାମିହ ପୁଷ୍ୟତଂ ରୟିମ୍ ॥୩୭॥

ତାଂ ପୁଷଂ ଛିବତମାମେରୟସ୍ତୁ ଯସ୍ୟାଂ ବୀଜଂ ମନୁଷ୍ୟା ବପନ୍ତି ।
ୟା ନ ଉରୁ ଉଗତୀ ବିଶ୍ୱୟାତି ଯସ୍ୟାମୁଗନ୍ଧଃ ପ୍ରହରେମ ଶେପଃ ॥୩୮॥

ଆ ରୋହୋରୁମୁପ ଧସ୍ତୁ ହସ୍ତଂ ପରି ଷ୍ଠଜସ୍ତୁ ଜାୟାଂ ସୁମନସ୍ୟମାନଃ ।
ପ୍ରଜାଂ କୃଶ୍ଣାଥାମିହ ମୋଦମାନୌ ଦୀର୍ଘଂ ବାମାୟୁଃ ସବିତା କୃଣୋତୁ ॥୩୯॥

ଆ ବାଂ ପ୍ରଜାଂ ଜନୟତୁ ପ୍ରଜାପତିରହୋରାତ୍ରାଭ୍ୟାଂ ସମନକ୍ଷୟମା ।
ଅଦୁର୍ମଙ୍ଗଲୀ ପତିଲୋକମା ବିଶେମଂ ଶଂ ନୋ ଭବ ଦ୍ୱିପଦେ ଶଂ ଚତୁଷ୍ପଦେ ॥୪୦॥

ଦେବୈର୍ଦତ୍ତଂ ମନୁନା ସାକମେତଦ୍ୱାଧିୟଂ ବାସୋ ବଧୃଷ୍ଠ ବସ୍ତମ୍ ।
ୟୋ ବ୍ରହ୍ମଣେ ଚିକିତୁଷେ ଦଦାତି ସ ଇଦ୍ରକ୍ଷାଂସି ତଲ୍ଲାନି ହନ୍ତି ॥୪୧॥

ୟଂ ମେ ଦତ୍ତୋ ବ୍ରହ୍ମଭାଗଂ ବଧୃୟୋର୍ବାଧିୟଂ ବାସୋ ବଧୃଷ୍ଠ ବସ୍ତମ୍ ।
ୟୁବଂ ବ୍ରହ୍ମଣୋନୁମନ୍ୟମାନୌ ବୃହସ୍ପତେ ସାକମିନ୍ଦ୍ରଶ୍ଚ ଦତ୍ତମ୍ ॥୪୨॥

ସ୍ୟୋନାଦ୍ୟୋନେରଧି ବଧ୍ୟମାନୌ ହସାମୁଦୌ ମହସା ମୋଦମାନୌ ।
ସୁଗୁ ସୁପୁତ୍ରୌ ସୁଗୃହୌ ତରାଥୋ ଜୀବାବୁଷସୋ ବିଭାତୀଃ ॥୪୩॥

ନବଂ ବସାନଃ ସୁରଭିଃ ସୁବାସା ଉଦାଗାଂ ଜୀବ ଉଷସୋ ବିଭାତୀଃ ।
ଆଶ୍ୱାପୂତ୍ରୀବାମୁକ୍ଷି ବିଶ୍ୱସ୍ଥାଦେନସସ୍ତୁରି ॥୪୪॥

ଶୁମ୍ଭନୀ ଦ୍ୟାବାପୃଥିବୀ ଅନ୍ତିସୁମ୍ନେ ମହିବ୍ରତେ ।
ଆପଃ ସପ୍ତ ସୁସୁବୁର୍ଦ୍ଧେବୀସ୍ତା ନୋ ମୁଞ୍ଚିତ୍ତୁଂହସଃ ॥୪୫॥

ସୂର୍ଯ୍ୟାୟୈ ଦେବେଭ୍ୟା ମିତ୍ରାୟ ବରୁଣାୟ ଚ ।
ୟେ ଭୂତସ୍ୟ ପ୍ରଚେତସସ୍ତେଭ୍ୟ ଇଦମକରଂ ନମଃ ॥୪୬॥

ୟ ରତେ ଚିଦଭିଶ୍ରିଷଃ ପୁରା ଜତୁଭ୍ୟ ଆତୃଦଃ ।
ସଂଧାତା ସଂଧିଂ ମଘବା ପୁରୁବସୁର୍ନିଷ୍ଠର୍ତା ବିହୂତଂ ପୁନଃ ॥୪୭॥

ଅପାସ୍ନତ୍ତମ ଉଚ୍ଛତୁ ନୀଲଂ ପିଶଙ୍ଗମୁତ ଲୋହିତଂ ଯତ୍ ।
ନିର୍ଦ୍ଦହନୀ ଯା ପୃଷାତକ୍ୟସ୍ନିତ୍ତାଂ ସ୍ଥାଣାବଧ୍ୟା ସଜାମି ॥୪୮॥

ୟାବତୀଃ କୃତ୍ୟା ଉପବାସନେ ଯାବନ୍ତୋ ରାଜ୍ଞୋ ବରୁଣସ୍ୟ ପାଶାଃ ।
ବ୍ୟଞ୍ଜୟୋ ଯା ଅସମୃଞ୍ଜୟୋ ଯା ଅସ୍ନିତ୍ତା ସ୍ଥାଣାବଧି ସାଦୟାମି ॥୪୯॥

ୟା ମେ ପ୍ରିୟତମା ତନୁଃ ସା ମେ ବିଭାୟ ବାସସଃ ।
ତସ୍ୟାଗ୍ରେ ତ୍ୱଂ ବନୟତେ ନୀବିଂ କୃଶୁଷ୍ଠ ମା ବୟଂ ରିଷାମ ॥୫୦॥

ୟେ ଅନ୍ତା ଯାବତୀଃ ସିତୋ ଯ ଓତବୋ ଯେ ଚ ତନ୍ତବଃ ।
ବାସୋ ଯପୂର୍ତ୍ତାଭିରୁତଂ ତନ୍ନଃ ସ୍ୟୋନମୁପ ସ୍ଫୁଶାତ୍ ॥୫୧॥

ଉଶତୀଃ କନ୍ୟାଲା ଇମାଃ ପିତୃଲୋକାପୂତିଂ ଯତୀଃ ।
ଅବ ଦୀକ୍ଷାମସୃକ୍ଷତ ସ୍ଵାହା ॥୫୨॥

ବୃହସ୍ପତିନାବସୃଷ୍ଟାଂ ବିଶ୍ଵେ ଦେବା ଅଧାରୟନ୍ ।
ବର୍ତ୍ତୋ ଗୋଷୁ ପ୍ରବିଷ୍ଠଂ ଯତ୍ତେନେମାଂ ସଂ ସୃଜାମସି ॥୫୩॥

ବୃହସ୍ପତିନାବସୃଷ୍ଟାଂ ବିଶ୍ଵେ ଦେବା ଅଧାରୟନ୍ ।
ତେଜୋ ଗୋଷୁ ପ୍ରବିଷ୍ଠଂ ଯତ୍ତେନେମାଂ ସଂ ସୃଜାମସି ॥୫୪॥

ବୃହସ୍ପତିନାବସ୍ତୃଷ୍ଣାଂ ବିଶ୍ୱେ ଦେବା ଅଧାରୟନ୍ ।
ଭଜୋ ଗୋଷୁ ପ୍ରବିଷ୍ଟୋ ଯସ୍ତେନେମାଂ ସଂ ସୃଜାମସି ॥୫୫॥

ବୃହସ୍ପତିନାବସ୍ତୃଷ୍ଣାଂ ବିଶ୍ୱେ ଦେବା ଅଧାରୟନ୍ ।
ୟଶୋ ଗୋଷୁ ପ୍ରବିଷ୍ଟଂ ଯତ୍ତେନେମାଂ ସଂ ସୃଜାମସି ॥୫୬॥

ବୃହସ୍ପତିନାବସ୍ତୃଷ୍ଣାଂ ବିଶ୍ୱେ ଦେବା ଅଧାରୟନ୍ ।
ପୟୋ ଗୋଷୁ ପ୍ରବିଷ୍ଟଂ ଯତ୍ତେନେମାଂ ସଂ ସୃଜାମସି ॥୫୭॥

ବୃହସ୍ପତିନାବସ୍ତୃଷ୍ଣାଂ ବିଶ୍ୱେ ଦେବା ଅଧାରୟନ୍ ।
ରସୋ ଗୋଷୁ ପ୍ରବିଷ୍ଟୋ ଯସ୍ତେନେମାଂ ସଂ ସୃଜାମସି ॥୫୮॥

ୟଦୀମେ କେଶିନୋ ଜନା ଗୃହେ ତେ ସମନର୍ତ୍ତିଷୁ ରୋଦେନ କୃଣ୍ଣନ୍ତୋଽୟମ୍ ।
ଅଗ୍ନିଷ୍ଟା ତସ୍ମାଦେନସଃ ସବିତା ତ ପ୍ର ମୁଞ୍ଚିତାମ୍ ॥୫୯॥

ୟଦୀୟଂ ଦୁହିତା ତବ ବିକେଶ୍ୟରୁଦଦ୍-ଗୃହେ ରୋଦେନ କୃଣ୍ଣତ୍ୟୟମ୍ ।
ଅଗ୍ନିଷ୍ଟା ତସ୍ମାଦେନସଃ ସବିତା ତ ପ୍ର ମୁଞ୍ଚିତାମ୍ ॥୬୦॥

ୟଜ୍ଞାମୟୋ ଯଦ୍ୟୁବତୟୋ ଗୃହେ ତେ ସମନର୍ତ୍ତିଷୁ ରୋଦେନ କୃଣ୍ଣତୀରୟମ୍ ।
ଅଗ୍ନିଷ୍ଟା ତସ୍ମାଦେନସଃ ସବିତା ତ ପ୍ର ମୁଞ୍ଚିତାମ୍ ॥୬୧॥

ୟତ୍ତେ ପ୍ରଜାୟାଂ ପଶୁଷୁ ଯଦ୍ବା ଗୃହେଷୁ ନିଷ୍ଠିତମଘକୃଦ୍-ଭିରଘଂ କୃତମ୍ ।
ଅଗ୍ନିଷ୍ଟା ତସ୍ମାଦେନସଃ ସବିତା ତ ପ୍ର ମୁଞ୍ଚିତାମ୍ ॥୬୨॥

ଇୟଂ ନାର୍ଯୁପ ବ୍ରୂତେ ପୂଲ୍ୟାନ୍ୟାବପତ୍ତିକା ।
ଦୀର୍ଘାୟୁରସ୍ତୁ ମେ ପତିର୍ଜୀବାତି ଶରଦଃ ଶତମ୍ ॥୬୩॥

ଇହେମାବିନ୍ଦ୍ର ସଂ ନୁଦ ତକ୍ରବାକେବ ଦଂପତୀ ।
ପ୍ରଜୟୈନୌ ସ୍ୱସ୍ରକୌ ବିଶ୍ୱମାୟୁର୍ବ୍ୟଶୁତାମ୍ ॥୬୪॥

ଯଦାସନ୍ୟାମୁପଧାନେ ଯଦ୍ଘୋପବାସନେ କୃତମ୍ ।
ବିବାହେ କୃତ୍ୟାଂ ଯ୍ଯାଂ ଚକ୍ରୁରାସ୍ମାନେ ତାଂ ନି ଦଧୁସି ॥୭୫॥

ଯଦ୍ଭୁଷ୍ଟତଂ ଯଜ୍ଞମଲଂ ବିବାହେ ବହତୌ ଚ ଯତ୍ ।
ତସ୍ରଂଭଲସ୍ୟ କମ୍ବୁଲେ ମୃଜ୍ଞହେ ଦୁରିତଂ ବୟମ୍ ॥୭୬॥

ସଂଭଲେ ମଲଂ ସାଦୟିତ୍ବା କମ୍ବୁଲେ ଦୁରିତଂ ବୟମ୍ ।
ଅଭୂମ ଯଜ୍ଞିୟାଃ ଶୁଭାଃ ପ୍ର ଶ ଆୟୁଷି ତାରିଷତ୍ ॥୭୭॥

କୃତ୍ରିମଃ କଣ୍ଠକଃ ଶତଦନ୍ୟ ଏଷଃ ।
ଅପାସ୍ୟାଃ କେଶ୍ୟଂ ମଲମପ ଶୀର୍ଷଣ୍ୟଂ ଲିଖାତ୍ ॥୭୮॥

ଅଜ୍ଞାଦଜ୍ଞାଦ୍ଵୟମସ୍ୟା ଅପ ଯନ୍ତ୍ରଂ ନି ଦଧୁସି ।
ତନ୍ନା ପ୍ରାପତ୍-ପୃଥିବୀଂ ମୋତ ଦେବାନ୍ନିବଂ ମା ପ୍ରାପଦୁର୍ବଢ୍ଵରିଷମ୍ ।
ଅପୋ ମା ପ୍ରାପନ୍ତୁଲମେତଦଗ୍ନେ ଯମଂ ମା ପ୍ରାପତ୍-ପିତୃଂଶ୍ଚ ସର୍ବାନ୍ ॥୭୯॥

ସଂ ତ୍ବା ନହ୍ୟାମି ପୟସା ପୃଥିବ୍ୟାଃ ସଂ ତ୍ବା ନହ୍ୟାମି ପୟସୌଷଧୀନାମ୍ ।
ସଂ ତ୍ବା ନହ୍ୟାମି ପ୍ରଜୟା ଧନେନ ସା ସଂନଜା ସନ୍ନୁହି ବାଜମେମମ୍ ॥୮୦॥

ଅମୋହମସ୍ମି ସା ତ୍ବଂ ସାମାହମସ୍ତ୍ୟକ୍ତଂ ଦ୍ୟୌରହଂ ପୃଥିବୀ ତ୍ବମ୍ ।
ତାବିହ ସଂ ଭବାବ ପ୍ରଜାମା ଜନୟାବହୈ ॥୮୧॥

ଜନିୟନ୍ତି ନାବଗ୍ରବଃ ପୁତ୍ରିୟନ୍ତି ସୁଦାନବଃ ।
ଅରିଷ୍ଟାସୁ ସଚେବହି ବୃହତେ ବାଜସାତୟେ ॥୮୨॥

ୟେ ପିତରୋ ବଧୂଦର୍ଶା ଇମଂ ବହତୁମାଗମନ୍ ।
ତେ ଅସୌ୍ୟ ବଧୌ ସଂପତ୍ନୈ୍ୟ ପ୍ରଜାବଜ୍ଞମ୍ ଯଜ୍ଞନ୍ତୁ ॥୮୩॥

ଯେଦଂ ପୂର୍ବାଗନ୍ତଶନାୟମାନା ପ୍ରଜାମସ୍ୟୈ ଦ୍ରବିଣଂ ଚେହ ଦତ୍ତା ।
ତାଂ ବହୁତ୍ସୁଗତସ୍ୟାନୁ ପଛାଂ ବିରାଡିୟଂ ସୁପ୍ରଜା ଅତ୍ୟଜୈଷୀତ୍ ॥୭୪॥

ପ୍ର ବୁଧ୍ୟସ୍ତୁ ସୁବୁଧା ବୁଧ୍ୟମାନା ଦୀର୍ଘାୟୁତ୍ତାୟ ଶତଶାରଦାୟ ।
ଗୃହାନ୍-ଗଚ୍ଛ ଗୃହପତ୍ନୀ ଯଥାସୋ ଦୀର୍ଘଂ ତ ଆୟୁଃ ସବିତା କୃଣୋତୁ ॥୭୫॥

॥ ଇତି ଦ୍ଵିତୀୟୋଽନୁବାକଃ ॥

॥ ଇତି ଚତୁର୍ଥଶଂ କାଣ୍ଡଂ ସମାପ୍ତମ୍ ॥

